

Betlém je způsob života

O Betlémských mniškách s biskupem Janem

Adalbert

měsíčník královéhradecké diecéze

3/2024 / ročník XXXIV / 39 Kč

11 Hospicové hnutí: Boží dílo se nedá zastavit

12 Církevní tradice: mitra

18 Jak rozumět papežské encyklice Laudato si'

28 Synoda mladých v diecézi

“Vyprávěli, co viděli na cestě.”

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

23. 3. 2024 9.30 Filharmonie
Hradec Králové

všechny informace najdeš na diecezko.cz

(Z obsahu

- 5 Nedopusťme úpadek velikého Božího daru
- 10 **život církve**
Diecézní církevní soud
Diecéze královéhradecké
- 11 **hospicové hnutí**
Boží dílo se nedá zastavit
- 16 **církev a mládež**
Spřátelíme natolik,
že nikdo nechce odejít
- 17 **aktuálně**
Alej roku 2023 stojí u Králík
- 18 **život církve**
Jak rozumět papežské encyklice Laudato si'
- 20 **pastorace**
- 24 **církevní tradice**
Mitra
- 26 **seriál**
Podobenství o ztracených III.:
- 28 **aktuálně**
Synoda mladých v diecézi
- 30 **Papežská misijní díla**
Postní doba s PMD
- 31 Charitní listy

Evidenční číslo: MK ČR E 10261.
Měsíčník. Vydává:
Biskupství královéhradecké,
Velké náměstí 35,
500 01 Hradec Králové.
Adresa redakce:
Tiskové oddělení, Velké nám. 35,
500 01 Hradec Králové,
tel.: 495 063 422,
e-mail: adalbert@bihk.cz
Šéfredaktor: Pavel J. Sršeň

Sazba: Ondřej Štulc
Tisk: Tiskárna v Ráji, s. r. o.,
Semtín.

Cena: 39 Kč.
Roční předplatné: 429 Kč.
Bank. spoj.: Raiffeisenbank, a. s.,
Hradec Králové,
č. ú. 1016004393 / 5500,
variabilní symbol 551,
specifický symbol je evidenční číslo
čtenáře (viz adresní štítek).

ISSN 2570-7531

Kříž je znakom spásy...

Tak zní refrén známé slovenské postní písně, vyjadřuje to podstatné. Proto jsou kříže na našich kostelích a kaplích, na náhrobcích, nosíme je na řetízku... Kříž je znamením, že se hlásíme ke Kristu, který nám skrze své utrpení daroval svobodu, spásu. Dejme nyní slovo krásnému textu sv. Jana Zlatoústého:

Znameními naší porážky kdysi byla panna, dřevo a smrt. Tou pannou byla Eva, neboť ještě nepoznala muže, dřevem byl (rajský) strom, smrtí trest Adamův. A hle, nyní opět Panna, dřevo a smrt. Symboly porážky se tu však stávají symbolem vítězství: místo Evy je zde Maria, místo stromu poznání dobra a zla strom Kříže, místo smrti Adamovy smrti Kristova.

Viz: čím ďábel zvítězil, tím byl také poražen! Z (rajského) stromu porazil ďábel Adama, z kříže přemohl Kristus ďábla. Jedno dřevo sráželo do propasti podsvětí, druhé naopak přivádí zpět k životu i ty, kteří tam sestoupili již předtím. To první ukrylo poraženého člověka, když se styděl za svou nahotu, druhé naopak obnaženého člověka před zraky všech vyvýšilo jako vítěze. První smrt přivedla všechny, kdo se narodili po ní, do záhuby, druhá naopak vzkřísila k životu i ty, kteří se narodili před ní. „Kdo vyličí mocné činy Páně?“ Smrt nás učinila nesmrtelnými, tak podivuhodné je dílo Kříže!...

Všechno toto slavné dílo naší spásy vzešlo z Kříže. Kříž je znamením triumfu nad demony. Kříž je mečem taseným proti hříchu, je mečem, kterým Kristus probodl Hada! Kříž je vůlí Otce, slávou Jednorozeného, radostí Ducha! Kříž je ozdobou andělů, bezpečím Církve, pýchou Pavlovou, opevněním svatých! Kříž je světlem celého světa!

Kříž jako žebřík

Kristův kříž tak není popravčím nástrojem, jako především znamením Boží vydanosti, pokory a lásky k člověku. Ukazuje Ježíšovu chudobu, když visí mezi nebem a zemí, nic už mu tady nepatří, ani kousek půdy, na které by mohl stát.

Je to symbol: vertikála je jakoby žebříkem mezi nebem a zemí. Kristus sestoupil na zem a skrze kříž nás přitáhne jednou k sobě do Božího království. A pak horizontální příčné břevno nám ukazuje, že tu nejsme sami pro sebe, ale existujeme v kontextu s druhými – to tvoří naši stabilitu.

Ostatně tvar našeho těla také tvoří kříž. Naše hlava směřuje k nebi, nohama stojíme v tomto světě a ruce máme na obejmutí všech kolem sebe. Uvnitř všeho je naše srdce...

Kříž jako modlitba

A pak je tu nejkrásnější modlitba: velký kříž, kdy se ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého necháme ze všech stran obklopit Boží blízkostí.

Až se budeme modlit pobožnost Křížové cesty, vzpomeňme nejen na Ježíšovo utrpení, ale také na jeho lásku, vydanost a naději, protože v něm vše dostává smysl. Vztáhněme to i na náš životní příběh, na naše konkrétní bolesti a starosti. Jsou nám dány Pánem doslova na míru a ty nás také jednou přiblíží k Bohu. I toto poznání přináší půst...

S požeňmáním

Nedopustíme úpadek velikého Božího daru

Jedním z velkých přání královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála je, aby v královéhradecké diecézi založily svůj řeholní dům **Betlémské mnišky**. A právě o jeho úsilí a o jeho zkušenostech s těmito řeholními sestrami jsme si s biskupem Janem Vokálem povídali.

Žijí v tichu a ústraní, ale zároveň jsou otevřené světu. Mají velkou duchovní sílu a překvapivě nízký věkový průměr. Řeč je o mnišské rodině Betléma, Nanebevzetí Panny Marie a sv. Bruna. Betlémské mnišky (existuje i mužská větev) jsou společností zasvěceného života papežského práva, navazující na tradici kartuziánského řádu. Věřící v naší diecézi se s betlémskými sestrami měli možnost poprvé setkat v pastýřském listu biskupa Jana Vokála k Vánocům 2019. Tam píše ...

„Církev i svět naléhavě potřebují křesťany, kteří vstupují do vztahu s Pánem. Vážím si a cením působení několika aktivních řeholních rodin v naší diecézi, jsem vděčný za jejich nenahraditelnou službu. Jsou však i ti, kteří žijí v naprosté odevzdání, soustředění a tichu. Jsou to mniši a mnišky v klauzuře kontemplativních řádů. I když jsou od světa odděleni, nikdo z nich nežije sám pro sebe. Jejich společenství se stávají centrem modlitby, stálého hledání a rozpoznávání Boží vůle pro nás všechny.

V roce 2019 jsem mohl blíže poznat život a spiritualitu betlémských mnišek. Navštívil jsem dvě jejich komunity v Německu a v Rakousku a vnímal jsem, jak zdejší sestry neustále kontemplují Nejvyšší Trojici, čtou Písmo, uctívají Panu Marii a rozpoznávají znamení Ducha Svatého. Žijí v ústraní, v tichu, ale i v sesterském společenství. Jejich život provází neustálá modlitba, chvalozpěvy, slavení

bohoslužeb a manuální práce, která neruší jejich soustředění. Prvním vzorem jejich povolání je Matka Boží.

Velmi toužím po tom, aby komunita těchto sester přišla do naší diecéze. Ta by po dlouhé době dostala kontemplativní společenství, které jí dnes velmi chybí. Opravdu vnímám jako velikou bolest, že nám schází ona duchovní kotva v podobě komunity, která nás v ústraní „jistí“ svou stálou modlitbou a obětí.

Chci Vás poprosit o modlitbu za tento záměr. Často se mluví o potřebnosti přímluv za povolání kněžská, dnes vás však také vyzývám, abyste se modlili za příchod těchto sester. A nejenom ze zahraničí. Za to, aby v křesťanských rodinách dívky znovu slyšely Boží hlas tak, jak tomu bývalo dříve, a dávaly Pánu svůj život jako dar. Zdá se, že řeholní způsob života je v dnešním světě ještě ohroženější než kněžství. Nedopustíme, prosím, úpadek tohoto velikého Božího daru. Modleme se za jeho zachování a ukazujme dívkám ve svých rodinách krásu a bohatství řeholního života.“

77 Biskup Jan Vokál navštívil betlémské mnišky poprvé počátkem roku 2019. V září téhož roku pobyl týden s bohoslovci, kteří se připravovali na své budoucí kněžské povolání, v klášteře Panny Marie v ráji v rakouském Kinderalmu. Jeden ze seminaristů si tenkrát do svého deníku zapsal.

Úterý 10. září ... Klášter je poblíž Salcburku uprostřed Alp. Ubytování je v celách, kde je stůl, několik knih a klekátko. Snoubí se tu kartuziánská tradice a láska k východním formám křesťanství. V liturgii je vliv pravoslavné spirituality. Život sester otevírá otázky po smyslu tohoto povolání. Sestry mezi sebou nemluví. Ranní modlitba trvá dvě hodiny, večerní také. Mši svatou celebroidli biskupové o páté hodině odpolední. Nádherná příroda, ticho, hory a pravidelná modlitba dokreslují hluboký poslech Božího slova. Klášter betlémských mnišek je dřevěný. Většina činností se odbývá v cele – modlitba, práce, spánek, jídlo, čtení. Poustevník je tak vědomě pod pohledem Božím. Bůh hovoří se svým stvořením jako přítel s přítelem.

Poutní dům má také své cely, kde jsou bohoslovci každý sám. Také biskupové a generální vikář mají své poustevny. Je možné se zúčastnit ranních chval a nešpor v kostele na kůru. Je každodenní adorace. Program: Samota a modlitba. Poslouchání Božího slova a komunikace s Ním. Boží práce je tichá, prostá a přímá.

Středa 11. září ... Dnešní den u betlémských mnišek v poutním domě byl sportovně laděný a velmi slunečný. Rozeběhli jsme se do místních kopců. Myslím, že téměř nikdo z nás neměl o životě sester jasnou představu. Přijde-li člověk, který má mnoho problémů v hlavě, ať zbytečně nediskutuje. Dá se mu k dispozici poustevna

☞ Pohled na průčelí kláštera Marienheide v německém Waldkappel

☞ Adorační kaple kláštera Maria im Paradies v rakouském Kinderalmu

a Bible. Necht' se modlí a všechny problémy se vyřeší samy. Pokud se mu to podaří, vrátí se domů ke své práci. Po dnešním horském výšlapu se zítra bohoslovci rozhodli společně s biskupy Janem, Josefem a generálním vikářem Janem pracovat v klášteře při opravách poničených plotů. Lidé zde nepotřebují mluvit o Bohu, ale musí mluvit s Ním.

Nedostanete zde popis způsobu modlitby, ale spíše cestu k Bohu. Je to cesta plná dokonce hrůz, ale může ji každý z nás absolvovat. Na poušti Bůh přetváří naše srdce, aby byla jako srdce jeho Syna – něžná a soucitná. Jedině tak se naučíme být dobří ke všem našim bratrům.

V pondělí mají betlémské mnišky den pouště, je to absolutní samota a půst v cele. Ranní chvály, mše svatá a nešpory jsou v kostele. Tercie, sexta, nona a kompletář je v samotě. Mnišky jsou věrné neustálé adoraci, jsou dnem i nocí v přítomnosti Boží, aby Jej chválily, oslavovaly a adorovaly. Jejich život je utkáán z neustálé vnitřní liturgie.

Čtvrtek 12. září ... Třetí den v klášteře betlémských mnišek, kde ticho je tak majestátní, že začínáme pronikat do pouště uvnitř našich srdcí. Už jsme se dokázali zklidnit. Mlha dnes a příroda kolem nás jen umocňují ticho, kterého se nám v životě tak málo dostává. Vede

ke Zdroji. Mlčení je hledání Boha. Je to cesta ke spojení s Milovaným. Mlčení není jen výsadou klášterů, ale patří ke každému, kdo miluje Boha. Je to stav mysli a srdce. Poušť můžeme najít každý den v různých činnostech. Těžko hledáme slova, abychom dokázali vystihnout hlubokou duchovní atmosféru, která zde panuje v prostém a jednoduchém způsobu života zdejší komunity. Je to místo, kde čerpáme, odpočíváme a také pijeme z pramene kontemplativní modlitby.

Pátek 13. září ... Doba, ve které žijeme, vyžaduje potřebu ticha a ústraní. Mám ale zkušenost, že právě poušť pomohla

☞ Nedělní komunitní setkání sester

▮ Sestry se modlí celým tělem

▮ Biskupové Jan a Josef sloužili pro sestry mši svatou

v rozhodování pro zasvěcený život a umožnila sílu k věrnosti a vytrvalosti v tomto povolání. Potřebujeme v naší zemi komunity, které budou zůstávat tiché a které se budou modlit za celé lidstvo. Ve skrytém mlčení je Bůh zvláště přítomen. A my budeme přicházet na tato místa, kde intelekt zmlkne a k nám bude hovořit náš Pán.

” Zpátky do Hradce Králové. V Hradci Králové o viglii Narození Páně 24. prosince 2019, je datován pastýřský list biskupa Jana Vokála citovaný v úvodu. Následující rozhovor jsme spolu vedli o pět let později, v lednu letošního roku.

Mnišská rodina Betléma je jedno z nejmladších mnišských společenství. Vzniklo v roce 1951 ve Francii jako reakce na vyhlášení článku víry o Nanebevzetí Panny Marie papežem Piem XII. Několik mladých žen, které se slavnosti 1. listopadu 1950 na Svatopetrském náměstí v Římě zúčastnily, se rozhodlo odejít do ústraní a žít v malé komunitě nedaleko Paříže, v diecézi Sens. Kapli si upravily z opuštěné stáje, která připomínala betlémskou jeskyni. Na malém oltáři vystavovaly eucharistii, klaněly se přítomnému Kristu a zavázaly se napodobovat život Panny Marie – žít podle plánu Matky Boží, v chudobě, prostotě, odděleně od shonu světa. Dodnes sestry ve své

spiritualitě kladou velký důraz na samotu a ticho, jako by žily na poušti, kde se duše plně soustředí na Boha a může Mu pozorněji naslouchat. Kláštery jsou obvykle na samotě, obklopené přírodou. V návaznosti na původní jeskyni a na důvod, pro který komunita vznikla, se nazývá Betlémskou rodinou, společenstvím Nanebevzetí Panny Marie a také společenstvím sv. Bruna, světce z 11. století, jehož přísnou kartuziánskou spiritualitou se společenství inspiruje. Protože se řehole formovala v 50. a 60. letech 20. století, tedy v době koncilní liturgické reformy, přijala do svých stanov i staleté prvky z východní bohoslužby, zejména velmi časté uctívání posvátných ikon, zpěv bez

Odejít z kláštera je těžší, než tam vstoupit

” U francouzských betlémských mnišek pobývala Kateřina Duspivová Bartošová, která vystudovala dějiny křesťanského umění na prestižní L'École du Chœur grégorien de Paris. Bylo jí 18 let, když se rozhodla odejít jako tlumočnice do uzavřeného kláštera v Savojských Alpách. Nakonec zůstala a se sestrami žila celý rok.

„Betlémské mnišky se těší celosvětové popularitě. Stále více žen touží zcela zasvětit svůj život Bohu pouze v kontemplativní modlitbě, studiu,

praktické práci v tichu podle kartuziánského vzoru sv. Bruna.

Vstupem do kláštera se až do věčných slibů sestry postupně vzdávají veškerých vazeb na svět, včetně komunikace s blízkými i těmi nejbližšími příbuznými. Jejich spiritualita je protkaná východní liturgií, včetně náročných zpívaných chorálních modliteb v jejich nejstarších záznamech. Je plná světla, ticha a uzavření. Kláštery jsou záměrně v odloučených lokalitách hor a v jiných pustinách, do nichž nevede veřejná doprava. Některé sestry se mohou rozhodnout a část

svého života trávit v úplné izolaci, v poustevně. Já jsem po roce života v řeholi zjistila, že nejsem vyvolenou. Moment rozhodnutí byl nejtěžší. Kdo nezažil, neuvěří, že odejít z kláštera je těžší, než tam vstoupit,“ vzpomínala po návratu Kateřina Duspivová Bartošová.

Česká televize natočila o jejím pobytu u francouzských betlémských mnišek unikátní dokument. Vypráví v něm o své touze zasvětit život Bohu a posléze rozhodnutí vrátit se do života.

doprovodu, hluboké úklony, časté používání kadidla a další. Jejich denní modlitba církve, rozdělená do jednotlivých částí dne, hodně čerpá z byzantské liturgie, je delší a využívá zpěvu bez doprovodu nástrojů. Mši svatou však společenství slaví podle římského misálu. Původní komunita se postupně rozrůstala. Později, v roce 1976 přibyla také oddělená skupina mužů-mnichů. Univerzálního papežského schválení se celé rodině dostalo na svátek sv. Bruna, 6. října roku 1998. Dnes čítá kolem 600 členů a má přes 30 ženských a 3 mužské kláštery. Většina z nich sídlí ve Francii, ale najdeme je také v Izraeli, Argentíně, Chile, Mexiku, USA, Kanadě, Belgii, v Německu, Rakousku, Polsku, Litvě, Itálii, Španělsku a Portugalsku.

77 Vraťme se ještě podrobněji ke spiritualitě betlémských sester.

Vychází z kartuziánské spirituality, založené sv. Brunem, který je považován za průkopníka kontemplativního poustevnického mnišství v západním křesťanství. Svatý Jan Pavel II. kdysi prohlásil, že mnich svou modlitbou volá Ducha Svatého do světa a bývá vyslyšen, protože se podílí na modlitbě Kristově. Vnímá při ní, jak se v něm rodí hluboká láska k lidstvu. Betlémské sestry se snaží o stálou kontemplaci – být ponořeny v Bohu, klanět se mu i při práci, postojem svého

srdce a duše. Práce jim nejenom zajišťuje obživu, ale nahlíží na ni jako na službu k oslavě Pána, po vzoru Mariině. I noční odpočinek ve svých malých poustevnách, jejichž součástí je vždy i soukromá kaple, pravidelně přerušují, aby se v modlitbě sklonily před tváří Všemohoucího v době, kdy většina lidí spí.

77 Vzpomínáte na svoji první návštěvu kláštera betlémských mnišek?

Bylo to začátkem roku 2019. Nejprve jsem navštívil menší klášter Marienheide u německého Kasselu, později jeden z větších klášterů v Rakousku, ale i v několika dalších zemích. Téhož roku jsem zaslal generální představené a jejím spolusestrám ve Francii prosbu, aby zvážily svůj příchod do naší diecéze a založení nového kláštera. Od té doby se k tomuto tématu společně vracíme a modlíme se za to. Sestry, mnohé mají vysokoškolské vzdělání, připravují různá setkání pro mladé zájemkyně, dny otevřených dveří a duchovní cvičení, na nichž pomáhají s rozlišováním povolání. Začátkem letošního ledna například připravily v rakouském Kinderalmu týdenní duchovní cvičení na evangelní téma Mistrě, kde bydlíš? Nyní pro mladé ženy připravují velikonoční duchovní cvičení na téma Setkání s Ježíšem – Bože, ty jsi můj Bůh, snažně Tě hledám. Další setkání bude v srpnu. Velmi vítám jejich

snahu, aby se mladí lidé dozvěděli co nejvíce o možnosti zasvěceného života v kontemplativních řádech. Podobná témata dnešní mládeži často úplně chybí.

77 Máme v této mnišské rodině i české sestry?

Ano, v Betlémské rodině je šest Češek, sestry Doreana, Taliah, Dumiah, Maruška, Orit a Gemilah. A také jedna Slovenka, sestra Marialamm. V rodině jsou sestry z celého světa, společnou dorozumivací řečí je francouzština, ale v každé zemi se hovoří a modlí místní řečí. V klášteře obvykle žije 12 až 30 sester různých národností.

77 Jaký je denní program v klášteře?

Samotné slovo „mnich“ v sobě nese odkaz k samotě, je odvozeno od řeckého slova monos, tedy jeden, sám. Mnich se zříká života ve světě, aby uposlechl Božího volání a věnoval se stálé modlitbě v ústraní. To se spojuje s životem komunity, která v tomto úsilí svým členům pomáhá. Betlémská rodina mívá, už o tom byla řeč, každé pondělí takzvaný „den pouště“, který každý tráví ve své cele postem, rozjímáním nad Písmem a modlitbou. Večerní společná bohoslužba bývá v ten den kratší a beze zpěvu. Ostatní dny se scházejí k liturgickým modlitbám,

I V klášteře má každá sestra svoji poustevnu

I Jeden z řady výrobků sester

I Jídlo je pro sestry slavností

většinou zpívaným a ke společné mši svaté s následným dlouhým díkuvzdáním v tichosti. Denně se posvěcují intenzivní prací, ve shodě s nadáním a vzděláním jednotlivců či zaměřením jednotlivých klášterů. Některé kláštery se věnují výrobě devocionálií, sošek, betlémů a ozdobné keramiky, jiné vyrábějí růžence, sirupy, džemy či sušenky. V sobotu odpoledne bývá kapitula, kdy se komunita setká v kapitulním sále se svou představenou, priorkou. Společně čtou, meditují nad Božím slovem z Písma a hovoří o aktuálním dění. Obvykle si přečtou i úmysly lidí, kteří prosí sestry, aby se za ně modlily. V neděli, která je Božím přikázáním vyhrazena pro Pána, je samozřejmě volno od práce. Začíná matutinem, dlouhou zpívanou ranní modlitbou, pokračuje slavnou mší svatou, v refektáři pak následuje jediný společný oběd v týdnu. Odpoledne je rekreace, kdy sestry ve skupinkách obvykle vyrážejí do přírody.

Co může přinést Církvi v diecézi spojení s Betlémskou rodinou?

V naší královéhradecké diecézi, po dlouhé době útlaku dvou totalitních režimů, úplně chybí jakýkoli kontemplativní řád, což vnímám velmi bolestně. Je to dluh, k jehož splacení bych, s Boží pomocí a s pomocí našich kněží i věřících, velmi rád přispěl. Považuji za Boží řízení, že

jsem se mohl s betlémskou spiritualitou seznámit. Pokud by Bůh dal, že bychom u nás mohli klášter betlémských sester otevřít, nepochybně by se stal v širokém okolí velkou duchovní oázou pro mnohé, i pro kněze a osoby Bohu zasvěcené. Většina betlémských klášterů nemívá svého kněze a na každodenní bohoslužbu tam docházejí kněží zvenčí. Většina z nich si toho velmi váží a mnozí do klášterů přicházejí i jako poutníci, aby na pár dnů zakusili jejich posvátné ticho, ducha usebrané modlitby a radostnou, autentickou mariánskou spiritualitu. Aby připutovali do Betléma poklonit se Pánu a celé Svaté rodině. Proto jsem přesvědčen, že by založení kláštera velmi prospělo i našemu kněžskému společenství. Ještě je před námi ale mnoho práce.

Jaká je naděje, že by betlémské sestry přišly do naší diecéze?

Naděje pořád je, snad dokonce sílí a myslím, že není jenom na naší straně. Loni v polském klášteře Grabowiec, v diecézi Gdaňsk, se mě sestry ptaly, jaká je největší starost a radost královéhradeckého biskupa. Napůl v žertu jsem odvětil, že největší radost mě teprve čeká, až k nám betlémské sestry opravdu přijdou. Rozhodně se za to v diecézi intenzivně modlíme.

Eva Zálešáková)

(Sestrami velmi uctívaná Nejsvětější Trojice je středobodem kostela

(Knižní tipy

Nakladatelství Garamon

Wonkova 432, 500 02 Hradec Králové
t. 495 217 101, www.garamon.cz/knihy
e-mail: garamon@garamon.cz

Jiří Němeček

Kostel sv. Antonína a sv. Jana Křtitele na Novém Hradci Králové

Výpravná barevná kniha velkého formátu, věnovaná dvěma významným novohradeckým kostelům, popisuje jejich historii v souvislosti s dějinami města a jejich stavebně historický vývoj. Velké množství barevných vyobrazení dokumentuje architekturu kostelů, interiér i výzdobu. *Vázaná, 152 str., 299 Kč*

Jana Croj

Královéhradečtí biskupové a jejich rezidence

Výpravná publikace přináší kromě historie vývoje samotné budovy také portréty všech 25 královéhradeckých biskupů, jejich duchovní rozměr, kulturní aktivity, působení v diecézi i osobní život. Text doprovází pět stovek mnohdy unikátních fotografií a obrazových dokumentů z průběhu 350 let historie diecéze. *Vázaná, 480 str., 799 Kč*

Diecézní církevní soud Diecéze královéhradecké

Konzultační a poradenská služba je zdarma

Jinak též Diecézní církevní soud v Hradci Králové, byl zřízen na základě dekretu N.E. 1525/2009 ze dne 1. července 2009 Mons. Dominikem Dukou, OP, tehdejšími sídelním biskupem královéhradeckým.

O soudním a mimosoudním řízení jedná Kniha VII CIC/1983 (kán. 1400–1752). Na diecézní církevní soudy se obrací především ti, kdo si přejí přezkoumat, zda jejich manželství, které se rozpadlo, bylo uzavřeno platně či neplatně ve smyslu kanonického práva.

Diecézní církevní soudy se též zabývají trestními řízeními.

Konzultační a poradenská služba Diecézního církevního soudu v Hradci Králové je k dispozici zdarma všem, kdo mají kanonické bydliště na území Královéhradecké diecéze nebo je jejich záležitost v kompetenci tohoto soudu.

Kdy se na soud obrátit?

Konzultora soudu můžete kontaktovat:

- po rozvodu manželství a hledání možnosti církevně právního řešení;
- při přípravě žaloby nebo žádosti pro církevní soud (neplatnost manželství, in favorem fidei, privilegium paulinum, separace apod.);
- potřebujete-li pomoci získat dokumenty (přílohy) k podání žaloby nebo žádosti;
- jestliže jste účastníkem řízení u církevního soudu a potřebujete se poradit (např. jak postupovat dál v řízení, jakým způsobem sepsat obhajobu,

v případě podání odvolání k II. instanci);

- při hledání církevně právních řešení nastalých situací (týká se rovněž duchovních).

Místo a termíny konzultace

Konzultor Diecézního církevního soudu je přítomen v kanceláři Odboru církevního školství v přízemí Nového Adalbertina, Velké náměstí 32, Hradec Králové, **každé první pondělí v měsíci odpoledne od 15:00 do 18:00 hodin.**

V letošním roce se bude jednat o tyto termíny: 8. dubna 2024 (druhé pondělí), 6. května 2024, 3. června 2024, 2. září 2024, 7. října 2024, 4. listopadu 2024 a 2. prosince 2024.

Přejete-li si rezervovat termín osobní konzultace, je třeba se s konzultorem předem domluvit (viz dále). V úředních hodinách

poradenské a konzultační služby můžete navštívit konzultační místo i bez předchozího objednání, avšak bez garance volného termínu. Duchovní se mohou v kanonicko-právních otázkách a v záležitostech svých farníků obracet na konzultory telefonicky nebo e-mailem (viz dále), avšak ostatní klienty zveme přednostně k osobní návštěvě konzultora.

Kontakty

Chcete-li řešit záležitost manželství, kontaktujte:

a) v případě trvání manželství

Centrum pro rodinu
Velké nám. 32, 500 01 Hradec Králové
Tel. 495 063 430
e-mail: crhk@bihk.cz
www.bihk.cz/biskupstvi/
centrum-pro-rodinu

b) po civilním rozvodu

Diecézní církevní soud v Hradci Králové
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové
konzultor soudu (viz kontakty níže)
www.bihk.cz/biskupstvi/
cirkveni-soud

Kontakty

Konzultor soudu:

R. D. Mgr. Ing. Zdeněk Novák
tel. 731 598 937
e-mail: novak.zdenek@bihk.cz

Prokurátoři:

R. D. ThLic. Martin Lanži
tel. 731 110 397
e-mail: lanzi.martin@bihk.cz

R. D. ThLic. Adrian Jaroslav Sedlák
tel. 737 556 262
e-mail: sedlak.adrian@bihk.cz

Více na <https://www.bihk.cz/biskupstvi/cirkveni-soud>

📌 Tým Domáciho hospice Duha je parta lidí založená na přátelství s Bohem i mezi sebou

Boží dílo se nedá zastavit

Sloužit bližním, takové je životní krédo zakladatelů **domáci hospicové péče** v Hořicích **Jany Sieberové** a jejího manžela **Pavla Siebera**. Příběh Duhy jako hospicového občanského sdružení se začal psát v roce 2009.

V témže roce bylo zaregistrováno na ministerstvu vnitra jako nestátní zdravotnické zařízení. Od roku 2013 prošlo změnou právní formy a stalo se obecně prospěšnou společností. Základní kámen 25. března 2009 slavnostně posvětil tehdejší královéhradecký biskup Dominik Duka.

Současná zdravotnická zařízení hospicového typu dostala své pojmenování podle míst pro odpočinek poutníků, která vznikala už ve 4. století. Slovo hospic pochází z latinského *hospitium*. Už za starého Říma a později ve středověku existovaly přístřešky či útulky při cestách, kde si mohli poutníci odpočinout, těhotné ženy porodit a choří se uzdravit a pokračovat v cestě, nebo v klidu zemřít. Vyskytují se dokonce názory, že první hospic byl vlastně popsán už v biblickém podoběnství o milosrdném Samaritánovi (Lk 10, 30–35).

Posláním hořické Duhy je poskytovat domácí hospicovou péči nemocným s pokročilým nejen onkologickým onemocněním a umírajícím v posledních dnech života. Nemocným zařízení garantuje, že nebudou trpět nesnesitelnou bolestí (fyzickou, psychosociální, duchovní) a že nezůstanou v posledních chvílích osamocení. Každý pacient si může být jistý tím, že k němu bude přistupováno s nejvyšším respektem k jeho důstojnosti. Nést životní úděl pomohou lidé z Duhy nejen jemu, ale i jeho nejbližším. Součástí týmu je hospicový kaplan, římskokatolický kněz. Spolupráci mají navázanou i s ostatními církvemi.

🔴 Jakých bylo uplynulých 15 let ... co se změnilo v zařízení samotném a co v jeho týmu?

„Nebyly to jednoduché roky,“ vzpomíná zakladatelka hořického domácího

hospice Duha **Jana Sieberová**. „*Hospic měl spoustu potíží, nebyl ze začátku přijatý odbornou ani laickou veřejností, hledal si své místo v Církvi.*“

Problémem byla také integrace domácího hospice do systému zdravotních a sociálních služeb. Duha prožila ohromnou radost z poskytované služby, ale zažívala také své krize a pády. Právě v těch obtížích se ale rodil týmový duch, rozpoznávali jsme dary jednotlivých zaměstnanců, přebírajících stále více kompetencí. Zakladatel musí nastavit strukturu a zajistit chod organizace, ale především se v určitém období musí stáhnout do pozadí. Musí dát zaměstnancům prostor rozvíjet dary přirozené a duchovní.

Duha vyrostla v upřímné touze pomoci umírajícím lidem zemřít doma, v kruhu svých blízkých. Těch 15 let uteklo jako voda. Když jsme začínali, neměli jsme

představu, co nás čeká. Formovaly nás zkušenosti u lůžek umírajících lidí. Sami nemocní byli našimi vyučujícími. Snažili jsme se vyrovnávat se všemi potřebami, které se před nás stavěly. Postupně jsme navázali spolupráci s poskytovateli zdravotních a sociálních služeb a obstarávali finance na službu. Bylo nutné opravovat budovu, sloužící jako zázemí domácího hospice, a věnovat se prvním spolupracovníkům.

Jsem z celého srdce vděčná všem lidem, kteří nám pomohli a pomáhají dál. Jsem vděčná za všechny pracovníky, kteří v hospici sloužili a slouží. Děkuji Pánu Bohu za důvěru, za stovky nemocných všech věkových kategorií, které jsme mohli během let doprovázet, projevit jim lásku, ukázat hodnotu lidského života a přinést do mučivé úzkosti smrti křesťanskou naději.

Nikdy nezapomenu na dojemné chvíle u jejich lůžek, kdy před námi v jednom okamžiku otevřeli své nitro. Zvali nás do společenství s nimi. Stali jsme se tajemnými spojenci a přáteli na cestě do věčnosti. Svěřujeme naše nemocné do ochrany Panny Marie, která sama svou přítomností dodává sílu a tolik potřebnou naději. Jsem hluboce přesvědčena, že lidé na konci života jsou darem pro

(Jana Sieberová se stala přirozenou mediální tváří DUHY

nás, zdravé. Probouzejí vlídnost, lásku a něhu. V jejich přítomnosti nalézáme Boha.

Domácí hospic Duha má především velkou zkušenost s prožíváním lidského utrpení. To z nás nečiní odborníky na hospicovou péči, ale spíše si daleko více uvědomujeme vlastní lidskou křehkost a zranitelnost. Hospicová služba, kde čelíme tolika výzvám života, se může stávat místem pro osobní růst každého z nás.

77 Jak to všechno začalo, aneb ... pojďme chvíli vzpomínat. Jaká byla cesta od myšlenky k realizaci?

Inspiraci jsem čerpala od MUDr. Marie Svatošové, mé milované kmotry a desítek dalších lidí z hospicového hnutí. Věděla jsem, že jednou opustím oddělení anesteziologie, resuscitace a intenzivní péče, kde jsem pracovala tolik let. Brala jsem si dovolenou a odjížděla na stáže do lůžkových hospiců. A od první stáže jsem se do hospiců vracela. Bylo to naprosté bláznovství. Děsila jsem své kolegy, rodinu, přátele. Ale já jsem už v této době měla jasno a věděla, že domácí hospic Duha vznikne. Nedokázala jsem téměř nikomu vysvětlit své vnitřní pohnutky k hospicové péči, ale potřebovala jsem prožít zkušenost hospicové péče na vlastní kůži. Nadšeně jsem o hospicové péči vyprávěla svým kolegům na operačních sálech.

Bohu díky jsem nevěděla, jen matně tušila, co stojí přede mnou. Založit organizaci, zaregistrovat zdravotnické a později sociální zařízení, vybavit se kompenzačními pomůckami, léky, zdravotnickým materiálem. Od první chvíle vzniku hospice Duha jsem měla v péči umírající pacienty. Oni mi dodávali sílu. Umírající lidé jsou totiž, ač se to může zdát neuvěřitelné, nejkrásnějšími lidmi

Jeden z mnoha – příběh pana Stanislava

Sedím v ordinaci onkologického stacionáře v Hradci Králové a přemýšlím, co bude dál. Lékař kouká do počítače, z výsledků vyšetření se snaží vyčíst něco pozitivního, ale z výrazu jeho tváře čtu: „Bohužel, vyčerpali jsme všechny dostupné možnosti léčby, které by vám pomohly.“ V jeho očích je beznaděj. Pro lékaře asi není nic horšího než konstatovat, že pacient umírá a on mu nemůže pomoci. V ordinaci bylo hrobové ticho. Ono vlastně nebylo co říci. Ani nevím, jak jsem se dostal domů. Nálada na bodu mrazu, psychicky skoro na dně. Nepomáhalo ani pomyšlení, že jsem s přáteli dokončil pokračování knihy Touha žít s příznačným názvem Touha odejít.

O ukončení léčby jsem se zmínil MUDr. Michalu Koubovi z Kliniky paliativní medicíny 1. lékařské fakulty UK v Praze na Karlově náměstí. Na obou mých knihách spolupracoval

a během té doby jsme si vytvořili přátelský vztah. Za dva dny zazvonil telefon. „Mám pro vás návrh,“ volal pan doktor Kouba. „Mohu zařídit, aby vás přijali v domácím hospici Duha v Hořicích.“ „Proboha, to jsem na tom tak špatně, že musím být v hospici,“ pomyslel jsem si a požádal ho, aby zařídil mé přijetí. Začala se psát nová etapa mého života.

Druhý den se mi ozvali z hořického hospice. Byl jsem překvapený. Já, pro ně naprosto neznámý cizí člověk, dá se říci jeden z mnoha, o které se starají, jsem najednou cítil zájem. Ne profesionální, ale lidský a starostlivý. První z předsudků, které jsem vůči hospicům měl, vzal za své. Za dva dny u nás zastavilo neznámé auto. Vystoupily dvě příjemné, usměvavé dámy a začaly vybalovat veliké červené lékařské brašny, které se zdály být větší než ony samy. „Ježší Kriste, ony mne snad budou rovnou operovat,“ pomyslel jsem si.

na celém světě. Mají oči, které se dívají do nebe, jsou opravdoví, žádné přetvářky, ale čistá láska. Ze sestry intenzivní péče se postupně stávala hospicová sestra, ale také úřednice, koordinátorka rekonstrukčních prací v hospici, fundraiserka, ale i uklízečka. Během těch let jsem se v Duze mnoho věcí naučila. Zvláště chyby a omyly mne vedly k novým začátkům.

77 Velkou oporou je vám určitě manžel, od samého začátku pracujete v tandemu.

Manžel Pavel je mně skutečně velkou oporou. Jsem vděčná, že při své náročné profesi chirurga se nejen věnuje pacientům jako hospicový lékař, ale je také ředitelem naší organizace. Možná právě v hospicové službě, při zdolávání všech starostí, konfliktů a obav, jsme novým způsobem objevili jeden druhého. To je velký Boží dar. Patří mu můj upřímný dík.

Tým hospice je živý organismus, tvořený mezilidskými vztahy. Společenství, sdílení a společná modlitba jsou nedílnou součástí naší existence. Růst pracovního týmu je náročnější cesta než doprovázení umírajících lidí. Každý z nás si přináší do pracovního prostředí svou osobní

historii, své dary i nedostatky. Tým nevznikne založením hospice, ve skutečnosti není hotový nikdy. Je tvořen stále novými podněty, které přicházejí od pacientů a od jejich rodinných příslušníků. Krize a zkoušky všeho druhu nás vedou k větší toleranci, důvěře a odpovědnosti za společné dílo. Nejde o to, abychom byli dokonalý tým. Jde o to si mezi sebou odpouštět a začínat stále znovu. Pokud pochopíme, že do domácího hospice nás povolal Bůh, najdeme v sobě vnitřní sílu, jak přežít těžké časy.

77 Kam směřuje domácí hospic Duha Hořice? Jaké jsou vaše plány v roce patnáctých narozenin?

Rádi bychom i nadále podporovali rodiny, které se rozhodnout pečovat o své umírající blízké doma, v jejich přirozeném prostředí. Stále na nás doléhá smutek těch, kteří jsou v nemocnicích osamoceni, opuštěni, na které nikdo nemá čas. V době prožívání těžké nemoci potřebujeme žít daleko více vztahy s druhými lidmi, chceme být užiteční radou a zkušeností, potřebujeme lásku dávat i přijímat. Je to velká výzva nést lidskou křehkost a zranitelnost. Musíme znovu objevit, že dokážeme s našimi blízkými tímto náročným obdobím projít. To je naše vize a náš budoucí plán. A věřte mi, že to není vůbec

Ocenění

Při slavnostní poutní mši na Velehradě loňského 5. července ocenila Česká biskupská konference Janu Sieberovou za celoživotní službu ve prospěch dobra prostřednictvím poskytování služeb domácího hospice DUHA Pamětní medailí ČBK.

snadné. Když však praktickou službou rodinám pomůžeme, přestanou se bát. Často najdou lásku a něhu, ukrytou v nemoci a slabosti u svých blízkých. Naším cílem je pokračovat dál ve službě, která sama o sobě vytváří v rodinách nemocných prostředí, kde dochází k odpuštění a smíření. Pak nemocní odcházejí pokojně. Sjednocování se s našimi pacienty, dívání se na svět jejich očima, je podstatou naší služby.

77 Duha letos plánuje začít s realizací zcela nového projektu. A dokonce už máte „počinek“ v podobě základního kamene od Betlémských mnišek.

Vzhledem ke vzrůstajícímu počtu pracovníků domácího hospice a stále se rozšiřující půjčovně kompenzačních pomůcek, jsme se rozhodli opravit starší dům, který jsme k těmto účelům před několika lety zakoupili. Mělo by tak vzniknout nové

Hned poté, co jsme je usadili v našem obýváku, zaplnila ho zvláštní pohoda a klid. Jedna ze sesterček se věnovala papírům, druhá mně měřila tlak, saturaci kyslíku, poslouchala plíce ... připadal jsem si jako v jiném světě.

„Potřebujete polohovací postel s pořádnou matrací, podpůrný dýchací kyslíkový přístroj, a protože se vám moc dobře nechodí, tak i mobilní záchod,“ konstatovala. Spadla mi čelist: *„To si nemůžu z invalidního důchodu dovolit,“* oponoval jsem nesměle. *„Ale jako náš pacient to budete mít zdarma,“* odvětila sestrička s úsměvem. *„A jak jste na tom s ošetřovným?“* Pobíráme minimální částku, odvětila má paní. Tak s tím také něco uděláme. A udělali.

Malinko nás začal tláčit čas. Můj stav se radikálně horšil a bylo nutné přejít k aplikaci morfia. Nesouhlasil jsem. Nezdálo se mi to ještě potřebné. Sestričky se s tím nehdly smířit, já začínal rezignovat. Při jedné z návštěv mně ty dobré duše oznámily, že konec není pro sraby.

Vyzkoušely různé možnosti aplikace opiátů na utišení bolesti bez injekce. Všechny selhaly. Můj stav se horšil a bylo třeba jednat. Nakonec jsem souhlasil. Pravidelné aplikace morfia mě sice nezbavily bolesti zcela, ale ulevilo se mi. Pravidelné příjezdy sester se stávaly více návštěvou přátel než lékařského personálu.

Hořický hospic Duha mi poskytl nejen odbornou lékařskou péči, ale také duchovní podporu. Pro mě jako nevléčitelně nemocného pacienta bylo vědomí, že se o mě stará, velmi zásadní. Říká se, že psychika má na stavu pacienta až 80procentní podíl. A zanedbatelný není ani pozitivní vliv na jeho nejbližší. Mít zázemí a podporu je v dnešní době velmi vzácné a důležité. A právě domácí hospic Duha mi to všechno dával v maximálně možné míře. Ano, umíral jsem, ale každý nový den byl pro mě malý zázrak. Vědomí, že jsem pod ochranou hospice, mi pomáhalo všechno zvládat a do poslední chvíle žít.

Radost z dobré práce je všudypřítomná, přestože jde o vážné téma...

Centrum domácí hospicové péče s už jasnou představou požadavků na prostorové vybavení a kvalitní pracovní zázemí pro pracovníky, rodiny umírajících lidí, pozůstalé, studenty i širokou veřejnost.

Základní kámen jsem skutečně přivezla od betlémských mnišek z Poligny (diocèse Meaux) ve Francii. Sestry mne do jejich kláštera pozvaly k pomoci a radě ohledně založení hospice pro jejich nemocné a umírající sestry. Kámen jsem si vzala na místě, kde sedávala jejich matka zakladatelka – sestra Marie. Je to překrásný klášter, zasazený v lůně přírody a do velkého ticha.

Kláštery vyhledávám celé roky služby, jezdila jsem na individuální duchovní obnovy k jezuitům, k bosým karmelitkám do Prahy a Dačic a poslední roky jezdím k betlémským mniškám nejčastěji do Německa. Nacházím zde mimořádný duchovní prostor, kde mohu načerpat, odpočívat a být se svým milovaným Pánem.

Mezi mniškami jsou české sestry a s některými z nich mám přátelský vztah. Na jejich životě se učím čerpat z pramene kontemplativní modlitby. V jejich prostředí si uvědomuji, jak prospěšná je jednoduchost života. Po dobu pobytu je mi k dispozici prostá cela, Bible a všudypřítomné ticho. Překrásná liturgie, mše svatá a každodenní adorace vede ke sjednocení s Ježíšem. Znamená to být v Boží

přítomnosti. Je to cesta k sobě, ke svým slabým stránkám, k zápasům, které svádím uprostřed tohoto světa. V tichu se setkávám i s Božím nepřítelem. Opírám se však o Matku Boží, která mne doprovází.

Velmi bych si přála být jako laik součástí této mnišské rodiny. Našla jsem spirituálu, po které hladovělo mé srdce. Během let jsem se potkala s lidmi, kteří mají stejnou touhu jako já. Jezdí do klášterů betlémských mnišek a snaží se žít aspekty niterného mnišství mimo zdi kláštera, ve svém životě a profesi. Založili jsme tedy betlémské společenství, které se schází každý měsíc buď v Kladně nebo v Hořicích. Zjistili jsme, že touha po příchodu betlémských sester je v srdci lidí u nás už dvacetiletá.

Každého šestého dne v měsíci se modlíme ke svatému Brunovi: „Bože, tys povolal sv. Bruna, aby Ti sloužil v mlčení a samotě. Dej nám na jeho přimluvu, ať v tomto nestálém světě dokážeme žít v trvalém spojení s Tebou. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť On s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.“ Amen.

Přála bych si, aby betlémské sestry přišly do naší diecéze. O tom ale nerozhoduji já. Je to Boží záležitost. Služba druhým lidem vyžaduje pevnou víru. Víra v Boha nás učí lásce a pochopení odlišností. A o to se chci i nadále v životě snažit.

Pan Stanislav

77 V roce 2016 vydala Jana Sieberová svou první samostatnou knihu „Hospic – Příběh naplněné naděje“. Inspirojící příběh zdravotní sestry, která se vzdala kariéry na špičkovém klinickém pracovišti a bez koruny v kapse se pustila do budování mobilního hospice. Osobní svědectví se prolíná s dramatickými osudy pacientů a jejich rodin i s historií budování domácího hospice Duha v Hořicích. Posunula se zdravotní péče o umírající od doby, kdy jste začínala?

Rozhodně ano. Víím, že mým dalším úkolem, ke kterému jsem pozvána, je předávání svědectví o doprovázení všem, kteří by jakýmkoliv způsobem mohli změnit těžké podmínky umírajících lidí. Bylo mi zcela jasné, že bude třeba budovat mosty nejen v hospicovém hnutí, ale také mezi nemocnicemi, sociálními službami a laickou veřejností. Nepochopení domácí hospicové péče škodí především těžce nemocným a umírajícím lidem. Jen s obtížemi vnímám, že smyslem mnohých jednání stojí prosazování pouze jednoho názoru na poskytování domácí hospicové péče, snažícího se celou problematiku vměstnat do už existujících struktur. Někdy mám pocit, že jsem stále na začátku, na poli plném kamenů. Nicméně na svých cestách stále častěji setkávám další odhodlané zdravotní sestry a bratry, lékaře, sociální pracovníky a laiky, kteří se

řídí svým srdcem a nehlídá na obtíže se zajištěním hospicové služby. Opouštějí své dosavadní jistoty a dávají se do služeb umírajícím. Fascinovaně přihlížím, jak se svědectví služby šíří dál, ale hlavně s jakou odvahou se realizuje v praxi a jak vznikají další a další týmy domácích hospiců.

” V roce 2018 vyšla Janě Sieberové kniha „Naděje na konci cesty - Další příběhy hospice Duha“. O rok později následovala publikace „Proč máme strach ze smrti? Jak zvládnout její příchod“. Ke knize „Bůh je můj životní program“ z roku 2021 napsal předmluvu litoměřický biskup Jan Baxant, který autorku o Velikonocích 2009 pokřtil a biřmoval.

Už patnáct let je můj život naplněný hospicovou péčí. Na svět se dívám očima svých pacientů a jejich rodin. Vstupuji do životních příběhů lidí, snažím se s naším týmem zajistit účinnou pomoc fyzickou, duševní a duchovní. Lásky a naděje jsou tím, co nejvíce potřebují. Umírající pacienti jsou naším trvalým darem. Učí nás pravdivě žít realitu života. Často jsem přizvána do bolestí umírání mimo náš region. Znamená to, že ještě pořád jsou u nás místa, kde tato služba chybí. Bolí mě jejich utrpení. Rodinní příslušníci mi vyprávějí o jejich zbědovaném stavu, o fyzickém utrpení, o nemožnosti mít své umírající doma. Někdy se mnou hovoří o eutanázii, ve které spatřují jediné možné řešení. Myslím, že díky své letité

zkušenosti ve zdravotnictví jsem schopná vyburcovat náš zdravotně sociální systém a zajistit jim laskavou péči. Často třeba doprovázím umírající pacienty a jejich rodiny po telefonu.

” Sloužit bližním je životní krédo zakladatelů domácí hospicové péče v Hořicích Jany Sieberové a jejího manžela Pavla Siebera. A vaše přání?

Vytvořit v týmech domácích hospiců prostředí kvalitních přátelských vztahů. Jedině tak totiž vydržíme vykonávat naši službu dlouhodobě. Být si navzájem empatictí, umět se vcítit do potřeb druhého, propojit duchovní život a profesionalitu. Potom jsme schopni vykonat mnoho dobrého pro dobro světa. Je tedy potřebné vytvořit „sloužící společenství“, protože domácí hospic není jen o profesionální pomoci, ale o mimořádném Božím povolání ke službě umírajícím. V našich pracovních týmech jde nejen o prohloubení své víry, ale také prohlubování vzájemných vztahů mezi sebou. Tuto myšlenku bych chtěla předávat dál. Mým cílem je dostupnost domácí hospicové péče pro každého. Přála bych všem umírajícím, aby zažili lásku, respektování důstojnosti do posledního okamžiku života a nebyli na to sami. V našich nemocnicích stále ještě umírá velké procento lidí v osamělosti a bez naděje. Proto Bůh hledá lidi odhodlané přinášet lásku světu zvláště v okamžiku smrti.

Eva Zálešáková)

Profesionální tým

(Knižní tipy

Nakladatelství Kazda

Nové sady 988/2, 602 00 Brno
objednavky@knihykazda.cz
tel. 725 518 237, www.knihykazda.cz

Karsten Brensing, Katrin Linkeová

Tajuplný svět virů a bakterií

Vstupte do neuvěřitelného světa virů a bakterií. Pochopíte, čím se zabývá mikrobiologie a proč je pro nás tak důležitá. Zvědaví čtenáři od 9 do 99 let se při čtení této knihy zaručeně nebudou nudit. Váz., 192 s., 314 Kč

Axel Gomille

Vlci

Vlci se vrací do naší krajiny. Tito zdatní lovci, kteří z našich lesů na dlouhou dobu úplně zmizeli, jsou zpět. V příhraničních oblastech už opět žije několik vlčích smeček a párů. Jejich počet stále roste, proto je načase se s těmito zajímavými šelmami blíže seznámit a dozvědět se, jak žijí, čím se živí a jak by mohlo vypadat pokojné soužití člověka a vlka. Vydejte se s fotografem Axelem Gomillem mezi divoké vlky a zažijte nezapomenutelné dobrodružství. Váz., 64 s., 369 Kč

Sprátelíme se natolik, že nikdo nechce odejít

Salesiánské hnutí mládeže, z. s. (SHM) je křesťanský spolek dětí a mládeže, jehož posláním je výchova dětí a mladých lidí. Kluby SHM jsou základními články organizace. V současné době má SHM ve svých klubech téměř tři tisíce členů. V královéhradecké diecézi patří mezi aktivní kluby např. Klub SHM Hradec Králové, Kostelec nad Orlicí, Krucemburk, Nekoř, Trutnov a Třemošnice.

O činnosti Klubu SHM Krucemburk, který v letošním roce oslaví 25 let od svého založení, jsem si povídala s Terezií Němcovou, současnou předsedkyní klubu.

77 Tereško, jak vznikl klub SHM Krucemburk? Jak se do Krucemburku dostal salesiánský způsob výchovy mládeže?

Už od 80. let jezdily děti z farnosti na salesiánské chaloupky s dětmi odjinud. V 90. letech ve farnosti vznikl florbal pro kluky a modelářský kroužek a děvčata pořádala chaloupky pro holky. Kluci využili nabídku SHM a založili klub, aby snadněji získávali finance na provoz kroužků, děvčata se do klubu později připojila se svými akcemi. Současní členové klubu už vlastně patří ke druhé nebo dokonce třetí generaci dětí, které v klubu vyrostly.

77 Kde máte zázemí a jaké akce pořádáte během roku?

Setkáváme se na faře v Krucemburku. Většina členů našeho klubu se k nám připojuje tím, že začne chodit na Společnost B+B pro mladší (1. stupeň) a pro starší (7. třída až 1. ročník střední školy), jezdí na chaloupky, na víkendovky a další jednorázové akce. Na společnost B+B se schází asi 20 dětí, vedoucích přijde až 15. Asi 18 dětí a vedoucích se schází dvakrát měsíčně na schůzku.

V létě pravidelně pořádáme chaloupky, ty jsou rozděleny na starší a mladší děti podle pohlaví, organizujeme tedy 3–4 chaloupky dle počtu účastníků, loni se zúčastnilo 55 dětí, které vedlo 25 vedoucích. Na naše akce se může přihlásit kdokoliv, i když není členem klubu. Často máme na chaloupkách děti, které přes rok nevidíme, protože jsou z jiných farností.

77 Je řada společenství, kde členové odrostou, odejdou na vysoké školy a společo se rozpadne. Jak si u vás předáváte vedení klubu, co se vám osvědčilo?

Vedoucí nám postupně dorůstají. S dospívajícími členy klubu (kolem 15 let) vždy mluvíme o tom, jestli by chtěli pokračovat i ve funkci vedoucího. Zapojujeme je jako asistenty na již zmíněná Společnost a Chaloupky a přidávají se tak přirozeně mezi vedoucí. Naše společnost mládeže je vlastně společnost vedoucích, kteří organizují akce pro děti i pro sebe. Scházíme se na deskovkové večery, volejbalové turnaje, výlety a další akce. Díky tomu s námi nikdo neztratí kontakt a je ochoten pomoci s přípravami akcí. Základem ale je, že se mezi sebou sprátelíme natolik, že nikdo nechce odejít.

77 Jak se zapojujete do dění ve farnosti?

Zapojujeme se do farních akcí podle potřeby. Teď v zimě jsme například pořádali Mikulášskou besídku, Vánoční

volejbalový turnaj, Předsilvestr nebo jsme nacvičili předtančení na farní ples.

77 V čem vidíš výhodu být součástí Salesiánského hnutí mládeže a mít vlastní klub?

S SHM máme společné cíle, vzory a zásady. Jsme součástí salesiánské rodiny. SHM nám pomáhá získávat dotace na provoz, pomáhají nám s administrativou, můžeme spolupracovat na některých akcích, využít jejich materiály pro velké akce a kurzy pro animátory.

77 Od kdy jsi v klubu ty?

Já jsem začala od první třídy jezdit na letní chaloupky, později jsem se účastnila také víkendových akcí během roku, a nakonec i společnost. Protože mě to bavilo a chtěla jsem se akcí účastnit dál, stala jsem se vedoucí. A nyní jsem předsedkyní klubu.

77 Mnoho lidí dnes žije jen pro sebe a své zájmy. Ve vašem klubu vidím, že vás společně setkávání těší, zároveň jste schopni společně růst ve víře, v přátelství, věnovat se druhým a přebírat zodpovědnost za svěřené úkoly. Ať se vašemu klubu i nadále daří naplňovat tyto prospěšné cíle. Díky za rozhovor.

Julie Němcová)

Alej roku 2023 stojí u Králík

Královnou alejí v České republice se za rok 2023 stala alej vedoucí ke klášteru Hora Matky Boží v Dolní Hedeči u Králík. Soutěžila už vloni, kdy skončila na celkovém 64. místě.

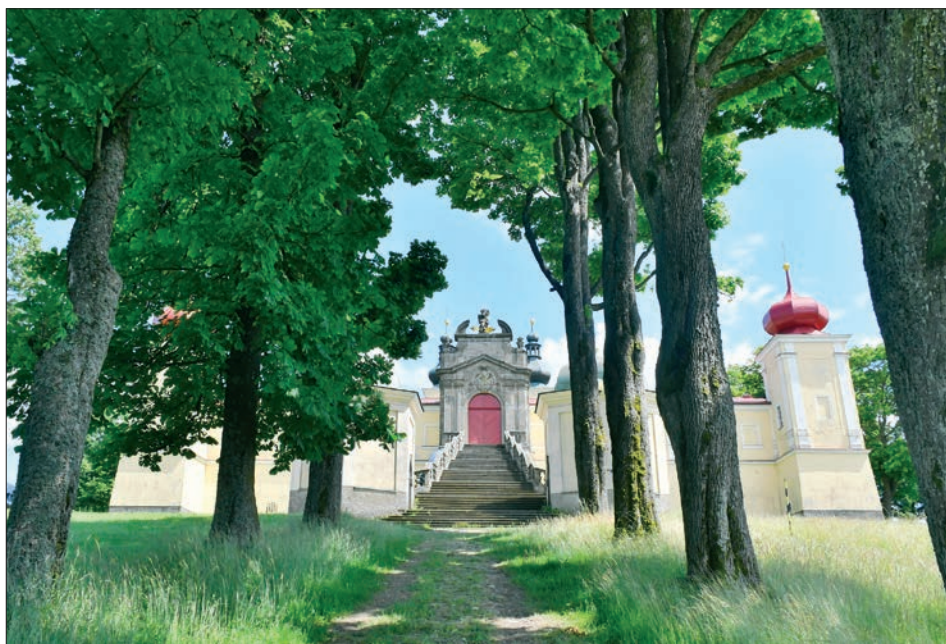
Lipová alej s poutní křížovou cestou vede přímo z okraje města Králíky vzhůru prudce do kopce. Součástí aleje je osm barokních šestibokých kaplí. „Poprvé jsem byl na Hoře Matky Boží v loňském roce, kdy jsem přijel v rámci cyklistického putování Hanušovickou vrchovinou a Králickým Sněžníkem. Krásné pohledy byly už zdola, když jsem přijížděl k loukám s výhledem na Horu Matky Boží. Z vrcholu jsou pak malebné výhledy do kraje. Klášter s kaplí Svatých schodů mi byl vrcholným zážitkem z tohoto magického místa. Přál jsem vítězství všem, kteří se podíleli na hlasování a hlavně Hoře Matky Boží. Děkuji všem, kdo se hlasování zúčastnili a o vítězství se tak přičinili“, říká Josef Tymonek, který do celostátní soutěže králíckou alej nominoval a také do soutěže sdružení Arniky fotografoval.

Lipová alej je více než 300 let stará poutní cesta, a přesto, že poutníci mají

možnost přijet na Horu Matky Boží autem, je alej celoročně využívána. Mnozí poutníci úmyslně zaparkují v Králíkách a vydají se na Horu Matky Boží pěšky starou poutní cestou, po které kráčely během staletí miliony poutníků. „Před několika lety jsme naplnili daty aplikaci SmartGuide, která po jejím stažení poutníkům umožní seznámit se se sochami na vstupním portálu do aleje, najdou zde překlady latinských nápisů i popisy výjevů z Ježíšova utrpení ve všech kaplích na poutní cestě. Poutní cesta s alejí historicky propojuje město s klášterem. V ose aleje je od vstupního portálu do kláštera se sochou archanděla Michaela vidět věž kostela sv. Michaela v Králíkách, ve kterém byl v 17. století pokřtěn místní rodák a zakladatel kláštera, pozdější královéhradecký biskup Jan Tobiáš Becker“, sdělil duchovní správce Hory Matky Boží P. Karel Moravec a dodal, že poutní alejí šel před téměř 50 lety Franz

Jentschke, který musel po válce odejít. „Byl v té době těžce nemocen a chtěl ještě naposledy přijít na Horu Matky Boží, kam jako malý chlapec chodil před válkou s rodiči. Když viděl zpustošené kaple na poutní cestě, bylo mu to líto a slíbil, že když se uzdraví, tak kaple opraví. A tak se také stalo. Jejich dnešní podoba je zásluha F. Jentschke a všech bývalých německých obyvatel králícka, přispívajících do nadace Muttergottesberg-Stiftung, které on oslovil s prosbou o pomoc s opravou kaplí, a po roce 1990 také s opravou zpustošeného areálu na Hoře Matky Boží“, řekl k novodobé historii P. Karel Moravec.

Cílem ankety Alej roku je celkově zvýšit zájem o aleje, které patří ke zdravé a fungující krajině. Anketa vyzdvihuje význam vzrostlých stromů, které jsou důležitou součástí našeho prostředí. „Přinášejí užitek lidem, přírodě a jsou domovem volně žijícím živočichům. V zimě stromořadí snižuje riziko tvoření sněhových jazyků a zavátí vozovky sněhem. Během soumraku, za deště či mlhy usnadňují aleje řidičům orientaci, ukazují směr. Aleje působí jako přírodní větrolamy, zmírňují boční vítr, a tak omezují odnos zeminy z polí. Srdečně gratuluji všem vítězným alejím a těm, kteří je nominovali. Dík patří všem, kteří alejím poslali 9782 hlasů. Historická stromořadí udržují paměť krajiny. Přijďte s námi oslavit vítěznou alej roku 2023, a vlastně všechny aleje, na slavnost, která se na jaře bude konat tentokrát v Králíkách“, říká vedoucí kampaně Zachraňme stromy Marcela Klemensová. Další vzhled stromořadí, která v anketě rovněž soutěžila, můžete objevit na webu alejroku.cz.

◀ Alej byla vysázena roku 1705. Foto: Josef Tymonek

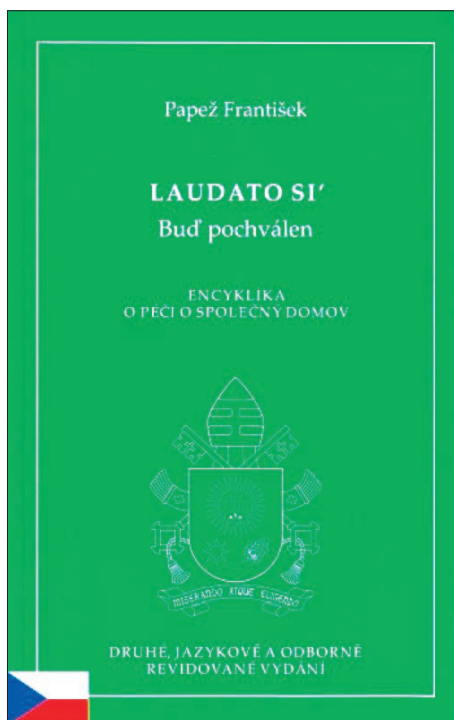
Máme zodpovědnost vůči Zemi

aneb jak rozumět papežské encyklice Laudato si'

Papežské encykliky se vždy zabývaly a zabývají tématy, která se týkaly vývoje katolické církve. V posledním století po sekularizaci značné části obyvatelstva ale některé začínají mluvit i k širší než jen katolické veřejnosti. Jedna z nich, ta od papeže Františka, by měla oslovit všechny obyvatele planety, kterým není lhostejný způsob, jakým se nakládá s přírodou.

S jejím vydáním opět vyvstala otázka, jakou váhu můžeme encyklikám přikládat. Zda jsou ony listy na úrovni, kterou bychom mohli nazvat až dogmatickou, protože jde o slovo papeže, nebo se jedná o určitá doporučení, které papež dává své církvi či světu.

V historii existují encykliky, kterým byla přikládána opravdu velká váha. Ať už se jedná o Rerum novarum Lva XIII. z roku 1891, která se vyrovnávala s tehdy tolik aktuální dělnickou otázkou, nebo třeba Humanae vitae Pavla VI., který svou encykliku z roku 1968 zaměřil opět na aktuální otázku sexuality. Podle Marka Orko Váchy by měl být encyklice současného

pontifika dává stejně velký, nebo i větší význam.

Papež František promlouvá v Laudato si' nejen ke katolíkům, promlouvá ke všem

lidem dobré vůle, a to skrze jeden z největších problémů dneška – devastaci přírody. Problém ničení přírody se totiž netýká jen věřících, ale všech obyvatel planety Země. Stejně jako Pacem in terris Jana XXIII. promlouvala ke všem obyvatelům planety za studené války, tak Laudato si' mluví o záchraně našeho společného domova.

Podle Marka Váchy tak současný papež přidává ke třem stávajícím povinnostem věřícího – povinnost vůči sobě, vůči druhým a vůči Bohu – čtvrtou, a to povinnost vůči Zemi. „Je třeba si uvědomit, že dnes se lze provinít nejen na Zemi, ale i vůči Zemi,“ říká Marek Vácha.

Proti křesťanství jsou často vznášeny výtky, které jej činí částečně zodpovědným za ničení přírody. První by mohl být výrazně antropocentrický ráz Genesis, v němž Bůh člověka pověřuje vládou nad světem, který stvořil. Na druhou stranu musí ale ráj střežit a obdělávat jej. Bůh sice je autorem všeho, člověk za to ale pak musí nést zodpovědnost. Díky

Biskup Jan Vokál navštívil Fakultní nemocnici v rámci

Při návštěvě Stomatologické kliniky jej doprovázel ředitel Fakultní nemocnice MUDr. Aleš Herman, Ph.D. a přednosta kliniky doc. MUDr. Jakub Suchánek Ph.D., si Mons. Jan Vokál prohlédl prostory pro výuku studentů, včetně fantomové laboratoře, nahlédl do prostor zubní laboratoře či na CT pracoviště kliniky. Zástupci královéhradecké diecéze míří do FN HK v první polovině února již tradičně. V loňském roce si biskup Jan Vokál prohlédl prostory Transfuzního oddělení FN HK. Po návštěvě kliniky následovala mše svatá v pavilonu onkologie a také setkání se zaměstnanci Fakultní nemocnice Hradec Králové, při němž měl půlhodinovou antropologicko – biblickou úvahu na téma Služba lidské slabosti v naději doc. Jaroslav Brož, Th.D., proděkan Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Světový den nemocných se připomíná každoročně 11. února, což je současně svátek Panny Marie Lurdské. Tento den tak připomíná zjevení Panny Marie v Lurdech a také skutečnost, že mnozí lidé bojují s nemocí.

dílu Teilharda de Chardin pak lze překonat i biblický dualismus ve smyslu muž a žena, ale třeba také příroda a kultura.

Poměrně zajímavou výtkou je i křesťanská eschatologie, jež tvrdí, že svět je pouze přechodným stavem na pouti člověka, který směřuje do pravého domova v nebi, kam jej Bůh bude doprovázet. To je však praxe spíše křesťanských sekt, jako jsou svědci Jehovovi. „Vždyť pokud by křesťan opravdu tvrdil, že mu nejde o nic jiného, než o vlastní spásu, nechoval by se paradoxně vůbec jako křesťan, ale jako pouhý kalkulující člověk,“ upozorňuje Vácha.

Papež František si své jméno zvolil podle sv. Františka z Assisi, který je autorem známé Písně tvorstva, v níž jsou všichni lidé, zvířata, Luna, Slunce, voda a další nazýváni bratry a sestrami. V této souvislosti je pak papežovo ekologické poselství jasné. Co víc, všichni čtyři spoluautoři Laudato si' jsou dohromady zástupci všech barev pleti, muži i ženy, ateisté, katolíci i pravoslavní. Ti všichni spolupracovali s Františkem na koncepci tzv. integrální ekologie.

Základním sdělením integrální ekologie je myšlenka, že pokud chceme chránit život, chraňme jej jako takový v jeho celku. Poukazuje na to, že velké množství

ekologických aktivistů v současnosti bojuje za ochranu přírody, ale zničení života interrupcí je nezajímá. A stejně tak existuje mezi věřícími majorita odpůrců potratů, ale páčání násilí na přírodě je už nezajímá.

Podle papežovy integrální ekologie je třeba překonat tuto bariéru a uvědomit si, že každá bytost i rostlina na světě jsou stvořeny díky vůli boží. V souvislosti s tradicí ochrany slabých je potřeba chránit právě i přírodu. Zvířata nejsou jen biologickými mechanismy, které nemají duši, jak tvrdil Descartes, jsou – v návaznosti na sv. Františka – našimi bratry a sestrami.

To je základním sdělením poslední papežské encykliky. „Není třeba být věřícím, abychom si uvědomovali celistvost a provázanost celého světa, celé biosféry. Politická, ale i osobní rozhodnutí, musí být dnes dlouhodobější. Není pravda, že současný stav přírody by byl způsoben pouze jejím vědeckým a ekonomickým využíváním, environmentální krize je totiž především důsledkem krize spirituální,“ uzavírá Marek Vácha.

Roman Novotný)

Převzato z webových stránek
Masarykovy univerzity v Brně.

Světového dne nemocných

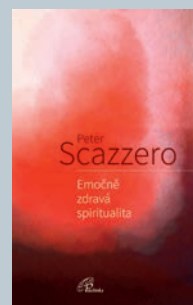
(Knižní tipy

Nakladatelství Paulinky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
t. 224 818 757, objednávky@paulinky.cz
www.paulinky.cz

Peter Scazzero

Emočně zdravá spiritualita

Autor předkládá své závěry v oblasti duchovní zralosti. „Nelze být duchovně zralý a zároveň emočně nezralý,“ prohlašuje americký evangelický pastor a spisovatel a odvolává se na vlastní bolestné zkušenosti se sebou samým i s lidmi, které se pokoušel vést ke Kristu a duchovně formovat. Jeho služba i rodinný život byly poznamenány emoční nezralostí a vnitřní rozervaností. Brož., 264 s., 295 Kč

Peter Scazzero

40 dní v Boží přítomnosti

Modlitební příručka volně navazuje na knihu Emočně zdravá spiritualita. Cílem tohoto manuálu je, abychom se po dobu 40 dnů aspoň dvakrát denně dokázali na chvíli zastavit a ztišit před Boží tváří. Texty jsou stručné, ale velmi výživné, vždy zakončené otázkou „na tělo“. Brož., 256 s., 299 Kč

(Knižní tipy

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00
Praha 8, t. 283 028 111, www.portal.cz
FB: nakladatelstvi.portal

Jan Benda

Všímavost a Já

Od sebeléčení k sebepřesahování

Představa, kterou máme sami o sobě, je formována v dětství a často ovlivněna emočními zraněními. Autor popisuje čtyři typy těchto zranění a ukazuje, jak je lze léčit a transformovat, jak odhalovat vlastní skrytá jádrová přesvědčení a jak ošetřovat existenciální strach, stud a osamělost. *Váz., 268 s., 349 Kč*

J. Gottman, J. Schwartz Gottman,
D. Abrams, R. Charleton Abrams

Rande na osm způsobů

Jak prohloubit vaše partnerství

Kniha pro partnerské dvojice i odborníky je doplňkem ke slavnému titulu Sedm principů spokojeného manželství. Ukazuje, jak si můžete s partnerem popovídat na témata důvěra; konflikty; sex; peníze; rodina; dobrodružství; růst a spiritualita; životní sny. Cílem je sdílet pocity a potřeby, projevit si respekt a prohloubit lásku. *Brož., 200 s., 359 Kč*

Katechetické a pedagogické centrum

Oblastní setkání katechetů

Jako každý rok i ten letošní jsme zahájili Oblastními setkáními katechetů. Velmi se nám osvědčila online forma, díky které se stávají setkání dostupnějšími. Ta letošní nesla název **Hurá ke zpovědi**, a asi není nutné doplňovat, že jsme se věnovali svátosti smíření.

Jako katecheti máme zkušenost s přípravou dětí na první svaté přijímání a s tím související svátost smíření. Stále se společně zamýšlíme nad tím, jak tuto svátost přiblížit dětem, tak aby pro ně nebyla jen povinností, plnou strachu, obav, studu, či jiných negativních emocí, ale aby se stala jejich radostnou součástí duchovního života.

Hlavním cílem bylo otevřít téma svátosti smíření z pohledu vývojové a obecné psychologie. Díky naší kolegyni Evě Klabanové – psychoterapeutce a speciální pedagožce, jsme se zabývali otázkami, jak děti vnímají samy sebe, své okolí, co potřebují k tomu, aby uměly rozlišovat dobro a zlo. Kdy si začnou uvědomovat otázku viny a svého vlastního svědomí a jak je vést k tomu, aby se dokázaly mít rády a vážít si sebe sama a zároveň si uvědomovat své chyby a umět je napravovat. Všichni myslím vnímáme, že tato oblast může být pro děti velmi citlivá a že vyžaduje od nás i od ostatních dospělých velmi chápavý a empatický přístup. Je také velmi důležité doprovázet děti i po prvním svatém přijímání a svátosti smíření, neboť tím naše katechetická služba rozhodně nekončí.

Součástí oblastních setkání byla také nabídka programu k přípravě dětí na svátost smíření. Program se věnuje vztahu Petra a Ježíše a Petrovým zapřením. Tento příběh je krásným příkladem toho, že každý z nás může chybovat, ale že je důležité si své chyby uvědomit a litovat jich. Ježíš Petrovi odpouští a počítá s ním dál. A takto odpouští každému z nás a dává nám nové a další šance. Děti na tomto příběhu velmi dobře pochopí, jaké to je mít svého kamaráda, se kterým si můžeme pomáhat nebo třeba i ublížit, ale že je potřeba se omluvit, své chyby napravit a vztah znovu obnovit.

Děkujeme touto cestou všem, kteří se Oblastních setkání zúčastnili, a těšíme se na další akce, které na našem Katechetickém a pedagogickém centru chystáme.

Markéta Rumpíková)

Diecézní centrum pro mládež

Setkání s otcem biskupem

Srdečně zveme na Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem, které proběhne dne **23. března 2024** v Hradci Králové.

Setkání je určeno pro mladé od 14 do 26 let. (s výjimkou, tj. se starším sourozencem, se mohou zúčastnit i mládežníci ve věku 13 let). Příjezd a registrace účastníků je od 9.00 ve Filharmonii Hradec Králové (program začíná v 9.30). Odpoledne budou následovat přednášky a workshopy na Biskupském gymnáziu. Setkání slavnostně zakončíme mší svatou s otcem biskupem v 15.00 v katedrále Sv. Ducha.

Přihlásit se na setkání lze zde (<https://prihlaska.diecezko.cz>), kde také budou zveřejněny všechny potřebné informace.

Diecézní centrum pro rodinu

„Řeč za svitu Měsíce“

Pokaždé, když jsem uvažoval o příspěvku, který by nesl něco z odkazu mého stále více oblíbenějšího papeže, nebyl jsem si jistý, jaký příspěvek volit. Dnes ráno jsem však dorazil do kavárny, listoval publikacemi o Janu XXIII. a najednou jsem jasno měl. Možná v příhodnosti a v souvislostech se skloňovanou synodalitou, kterou vnímám také jako prvek, prostředek dalšího možného významného začátku, mi v mysli vyvstala myšlenka na nové vanutí do plachet naší společné putující lodi – Církve. Spontánní neplánovaná promluva Angela Roncalliho večer po zahájení Druhého vatikánského koncilu se nám v řádcích níže tedy může otevírat i jako vhodná paralela k současnosti.

Plody 2. vatikánského koncilu plynou z otevřenosti, kterou nesevřela obava pramenící ze strachu. Slova papeže Jana XXIII. povzbuzovala k otevřenosti, ať už budete číst jakýkoli jeho text. Nikoli k neuvážené, ale k otevřenosti moudré, uvědomělé a odvážné. K otevřenosti zakončené v Kristově učení, které nezná

strach. Kdoví, jak na tuto dnešní epochu ve smyslu dějin spásy budou nahlížet další generace. My jsme teď a tady. Máme tu možnost (navazuji na minulý článek o možnostech lidské osoby) posunout se o značný kus dál. Otevřené Srdce Kristovo a Mariino, navždy spojené v dokonalé lásce, nás nejen učí, ale velmi jemně vybízí, vyjít ze sebe samých a kráčet k věčnosti právě teď. Nesobecky, otevřeně, odvážně, a hlavně – společně...

Vraťme se nyní o téměř 62 let nazpět do chvíle, kdy se papež Jan XXIII. chystá z okna Apoštolského paláce oslovit shromážděné věřící na Svatopetrském náměstí. Následující verze je přímým přepisem originálu celé promluvy.

Drazí synové, slyším vaše hlasy. Můj hlas je pouze jeden, shrnuje však v sobě hlasy celého světa. Zde je nyní skrze své představitele přítomen celý svět. Dalo by se říci, že dokonce i Měsíc si dnes večer pospíšil – vzhlédněte k němu vzhůru –, aby mohl patřit na tuto velkou podívanou.

Dnes tedy uzavíráme velký den míru... míru: „*Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.*“ Často opakujeme toto přání. A když můžeme říci, že nás sjednocuje a že námi opravdu prostupuje zář a sladkost Pánova pokoje, pak dodáváme, že je to předchůf toho, čím by měl být život po všechny věky a také onen život, který nás očekává na věčnosti.

Kdybych se teď otázel, kdybych se mohl otázat každého z vás: „*A odkudpak přicházíte?*“ Synové Říma, kteří jsou zde zastoupeni nejpočetněji, by odpověděli: „*My jsme vaši nejbližší synové, protože vy jste římským biskupem.*“ Vy, synové Říma, opravdu cítíte, že představujete *Roma caput mundi*, jak bylo toto město nazváno Prozřetelností kvůli šíření pravdy a křesťanského pokoje. V těchto slovech se skrývá také odpověď na vaše projevy úcty.

Má osoba není vůbec důležitá – je to jeden z bratří, kdo k vám promlouvá, protože se stal z vůle našeho Pána duchovním otcem... My všichni společně, otcové i bratři, díky Bohu, si tedy ustavičně projevujeme lásku, opravdovou lásku. Vnímejme při takovýchto setkáních jeden druhého a snažme se vystihnout to, co nás sjednocuje, a ponechme stranou to, co by mohlo představovat problém. Sumus fratres (Jsme bratři). Světlo, které nás ozařuje a které je také v našich srdcích, v našem svědomí, je světlem Kristovým, jenž prostřednictvím své milosti chce opravdu panovat ve všech duších. Dnes dopoledne se odehrála podívaná, jakou ani bazilika svatého Petra, a ta má za sebou již čtyři století dějin, nemohla nikdy spatřit. Patříme tedy k epoše, v níž jsou lidé vnímaví k hlasům přicházejícím shůry. A chceme být věrní a kráčet směrem, jež nám ukázal požehnaný Kristus.

Končím tím, že vám žehnám. Velmi rád zároveň vzývám svatou a požehnanou Pannu Marii, jejíž velké tajemství dnes slavíme. Slyšel jsem, jak někteří z vás připomínali Efes a lampy zažehnuté tam

Den zasvěceného života

Řeholníci a řeholnice, a další osoby z různých institutů zasvěceného života v naší diecézi, děkovali za dar svého povolání v pátek 2. února 2024 při tradičním setkání v královéhradecké katedrále. Setkání začalo žehnáním svící v kapli sv. Klementa. Foto: Pavel J. Sršeň

u jejího chrámu, který jsem měl možnost spatřit na vlastní oči. Tímto způsobem se slaví připomínka vyhlášení dogmatu o Mariině Božím mateřství. Nuže tedy, vzývejme Kristovu Matku a pozvedněme všichni společně zraky k Ježíšovi, jejímu požehnanému synu, připomeňme si onu radost i onu trochu strážní a smutku, které nás provázejí, a v tomto duchu přijměte velké požehnání.

Podívaná, kterou mi nabídl tento večer, určitě zůstane navždy hluboce zapsána do mého srdce, stejně jako do vašich srdcí. Mějme velkou úctu k tomu, co nám bylo tohoto večera darováno! Naše pocity nechť jsou napořád takové jako ty, které dnes vyjadřujeme před nebem a zemí: víra, naděje a láska k Bohu a k bratřím. A pak se všichni společně s pomocí pokojte, jež nám daruje náš Pán, pusťme do dobrého díla. Až se vrátíte domů, najdete tam děti, pohladte svoje drahé potomky a řekněte jim: „*Tohle pohladění je od papeže.*“ Setkáte-li se také se slzami, které je třeba setřít z tváře, řekněte pár slov na povzbuzenou: papež je s námi zejména v hodinách smutku a hořkosti. A všichni společně si projevujeme lásku: když zpíváme, když vzdycháme, když pláčeme, budme přitom vždy plni důvěry v Krista, který nám naslouchá a který nám pomáhá, abychom mohli pokračovat v našem životním putování.

V tomto duchu tedy přijměte požehnání, které vám uděluji. A také si dovoluji popřát vám dobrou noc. A v modlitbě je třeba vytrvat, abychom se nemodlili jen na začátku. Dnes zahajujeme zvláštní rok, doufejme, že bude dobrý. Začíná koncil a nevíme, kdy skončí. Kéž by mohl skončit do Vánoc! Asi ale nedokážeme vyslovit všechno, dobře všechno projednat. Bude zapotřebí dalších setkání. Jestliže však taková setkání vždy přinesou radost do našich duší, do našich rodin, do města Říma a do celého světa, nechť tyto dny nastanou – budeme je s žehnáním očekávat...

Svatý Jan XXIII. usiloval hledět na to, co je vskutku důležité. To je také způsob, jak neztratit ze zřetele podstatu. Dívat se na to, co je skutečně důležité, vnáší nadhled a chrání od toho, co od lásky odvádí. Bůh nás spojuje a sjednocuje.

„Soustředme se tedy na to, co nás sjednocuje, a ponechme stranou to, co by mohlo představovat problém.“

Děkujeme Ti, svatý Angelo – svatý Jane XXIII. –, a prosíme Tě, oroduj za nás!

S přáním všeho dobrého vám za naše Centrum pro rodinu přeje a ze srdce žehná

jáhen Andy Loos)

(Pozvánka

Diecézní centrum pro seniory 2024

Krátká nabídka nejbližších akcí Diecézního centra pro seniory.

- **20. 3. Akademie pro aktivní třetí věk.** Druhé putování Svatou zemí po stopách Ježíšových s P. Jiřím Černým. Součástí setkání v Novém Adalbertinu bude představení knižních novinek.
- **14. 4. Pouť za nemocné, Byšičky** (nedaleko Lázní Bělohrad), kostel sv. Petra a Pavla. Mši bude celebrovat Mons. Jan Paseka, generální vikář.
- **13.–16. 5. Májová duchovní obnova** v Krkonoších s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým v Mariánu v Janských Lázních.

Přihlášky a informace

Diecézní centrum pro seniory
Velké náměstí 32
500 03 Hradec Králové
telefon: 495 063 661
737 215 328, 734 435 360,
e-mail: dcs@bihk.cz
www.dcskhk.cz, www.simeon.cz

Čas pro podání přihlášek do kněžského semináře

Ten, kdo poznává povolání ke kněžství, podává přihlášku do kněžského semináře prostřednictvím duchovního správce své farnosti. Formulář přihlášky je k dispozici na webových stránkách biskupství. S vyplněnou přihláškou je třeba předložit následující potřebné doklady: rodný list; potvrzení o křtu; potvrzení o biřmování; potvrzení o církevním sňatku rodičů; životopis žadatele s fotografií formátu na OP; maturitní vysvědčení (pokud žadatel nematuruje letos); lékařské osvědčení o schopnosti studia na VŠ.

Pro školní rok 2024/2025 je třeba odevzdat přihlášku včetně výše uvedených dokladů do 30. dubna 2024 na Biskupství královéhradecké prostřednictvím duchovního správce, který připojí své testimonium diecéznímu biskupovi.

Přijímací řízení, jehož termín bude uchazečům včas oznámen, se bude konat na Biskupství.

Další informace o studiu bohosloví lze nalézt na internetových stránkách kněžských seminářů v Praze www.arcs.cuni.cz nebo v Olomouci www.knezskyseminar.cz.

Diecézní centrum pro seniory

Život bez svátků je jako dlouhá pouť bez odpočinku

Černá, Pražná, Kýchavná, Družebná, Smrtná ... roztočivé jsou názvy nedělí v postní době. Poslední Květná připomíná slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma. Její název se odvozuje od ratolestí, jimiž bývají kostely vyzdobeny. Protože se při bohoslužbách předčítá zpráva o umučení Ježíše Krista, bývá neděle někdy také označována jako Pašijová (z latinského *passio* – utrpení).

„Velikonoce pro mě znamenají určitý přelom v chápání času a života,“ říká P. Miloslav Fiala, moudrý a laskavý přítel DCS. V tajemství, které je ukryto ve více než dva tisíce let starém velikonočním ději, v tajemství Kristovy smrti a jeho vzkříšení, když to převedu do civilní roviny, to znamená, že každý z nás má možnost se skutečně zamyslet. Nad tím, do jaké míry chce sám vylepšit svůj životní profil, své vztahy k bližním, svůj smysl pro odpovědnost za svou pozemskou existenci, a přijmout myšlenku inovace, která je základním křesťanským přesvědčením. Že Kristus prošel údolím stínů smrti a pak byl vzkříšen. Ten symbol nového života by měl zajímat každého člověka, protože je to nejen výzva jarního ovzduší, Slunce, postupného zahřívání se vzduchu a tím i lidských srdcí, ale je to něco, co se prakticky týká každého z nás a dává příležitost k určité vnitřní obnově.

Velikonoce pro mě a jistě pro řadu lidí, ať věří nebo nevěří v křesťanské poselství, jsou takovou, byť třeba krátkou zastávkou, ve které máme možnost sami se sebou něco udělat, někam se posunout. Nejenom v mezilidských vztazích, ale také ve vztahu k sobě. Ve vztahu k národnímu společenství, jehož jsme součástí. Ve vztahu ke svým povinnostem občanským. K tomu, jak se díváme na svět kolem sebe a jak se snažíme, aby byl spolu s námi prohlouben a vylepšen. Nechci opakovat nějakou floskuli ohledně pravdy, která má

P. Miloslav Fiala

zvítězit, ale ona pravdivost života souvisí s tím jarním obrozením, s tou probouzející se přírodou. To si myslím, že je hlavní ideou velikonočních svátků.

Pro nás křesťany to znamená nejen velice intenzivní zkušenost víry, ale přímo prožitek, že jeden z nás, náš bratr a přítel Ježíš Kristus prošel údolím krajního bezpráví, které mu způsobily hříchy všech lidí, Božskou mocí se vysvobodil a dal nám příklad, jak se můžeme podobných zátěží zbavit sami. Pro křesťana jsou Velikonoce výsostnou událostí a příležitostí nejen k zamyšlení ale zároveň k pravdivé radosti, která je přesvědčivým dokladem toho, že se svým životem a se svou vírou to myslíme doopravdy.

Vážení přátelé, jsme křesťany a věříme nejen v utrpení našeho Pána na kříži kvůli každému z nás, kvůli našim proviněním, ale zároveň v jeho vítězství nad smrtí, nad celým světem i nad vesmírem. Bůh ho pověřil, aby jako Božský syn hlásal Boží slovo, aby napomínal, abychom dodržovali zásady Desatera a žili spořádaným životem nejenom po stránce občanské, ale především křesťanské. Takto abychom prožívali zaslíbenou postní dobu, která ústí do velikonočního slavení vítězství Božího nad hříchy všech lidí celého světa a všech věků. To je pravý smysl

Velikonoc. Abychom byli spoluúčastní Kristova vzkříšení, a před tím jeho utrpení. Abychom si uvědomili, co to pro nás znamená, jak nás to provází celým naším životem. I když si to leckdy neuvědomujeme a naši nevěřící bratři a sestry o tom nemají tušení. Ale my přece známe evangelium, snažíme se z Božího slova čerpat duchovní nauku, ale zároveň povzbuzení, sílu, blízkost Boží lásky. To jsou ty dary. Nejen historický odkaz ze slov evangelia a Písma vůbec, ale zároveň je to naše současnost. A ta má být podporovaná a prozářena leskem nejen Golgoty, ale zároveň slavného vzkříšení našeho Pána. Vracejme se k této události. Stále nás chce povzbudit Kristův kříž, je stále na našich cestách, můžeme ho vnitřně vnímat, můžeme s ním žít, uvědomovat si, že byl kvůli nám, kvůli našim nedokonalostem a hříchům.

Matka Církev nám nabízí úžasné hodnoty. Boží slovo, svátost, eucharistii, možnost vnitřní očisty a stálého povzbuzování na naší životní pouti. Aby se odkaz Velikonoc neskládal jenom z hlubokého prožitku velikonočních dnů, ale aby nás provázel i nadále. V tom je pravý smysl žitého křesťanství, které je napojeno na stálou Boží přítomnost, která nás chce provázet, chce být promýšlena, chce být prožívána, aby naše zakoušení Tebe Pane, Tvé lásky a Tvé úžasné oběti nás povzbuzovalo ve chvílích skleslosti a malomyslnosti. To je světlo, které nás chce provázet v temných hodinách, nastanou-li na naší životní cestě. Bratrsky vám přeju, aby z toho se skládal hlavní prožitek Velikonoc.

„Aby nedozněl s lidovými tradicemi spojenými s pondělím po neděli Zmrtvýchvstání Páně, ale aby pokračoval naším životem dál,“ uzavřel své velikonoční poselství P. Miloslav Fiala.

Eva Zálešáková)

Mitra

„Přijmi mitru; ať je tvou ozdobou nádhera svatosti, abys při příchodu knížete pastýřů mohl obdržet nevadnoucí věnec slávy.“ (Římský pontifikál: Obřady svěcení biskupa)

Když se řekne slovo mitra (lat. *mitra* – pokrývka hlavy), nebo infule (lat. *infula* – závoj, *infulae* – stuhy, franc. *tiara*), mnozí z nás začnou přemýšlet, co to slovo může znamenat. Při jasnějším označení pro našince, tedy „biskupská čepice“, je všem všechno jasné a první, co se jim vybaví v mysli, je postava sv. Mikuláše. Určitě však nelze tento typ liturgické pokrývky hlavy přiřadit pouze tomuto světcovi. Mitra se v liturgii používá do dnešních dnů a můžeme se s ní setkat i jinde, než na hlavě biskupa, opata nebo preláta (s právem nosit mitru), jenž právě předsedá slavnostní bohoslužbě.

Kde se vzal tento tak typický a veřejnosti hodně známý liturgický předmět? Znalci liturgie nemají jednoznačné vysvětlení původu. Ve starých pohanských kultech kněží i jiní obřadníci nosili různé pokrývky hlavy. Vliv na používání mitry má především starozákonní tradice. Druhá kniha Mojžíšova (Exodus 29,6) popisuje pokrývku hlavy velekněze – *micnephet*: „Na hlavu mu vložíš turban a na turban připevníš svatou čelenku.“ A Třetí kniha Mojžíšova (Levitikus 8,9) k tomu dodává: „Na hlavu mu nasadil turban a dopředu na turban připevnil zlatý květ, svatou čelenku, jak přikázal Mojžíšovi Hospodin.“ Kněží v době starozákonní nosili turban z bílého plátna (*migbaa*, *pileus*, *cidaris*). Jistý vliv můžeme vidět v kapuci zvané *camelaucum*, jenž byla součástí ornátů hodnostářů v Římské říši. Jistá souvislost může být i v názvu, neboť mitrou se původně nazývala císařská čelenka, ale také šátek ovinutý kolem hlavy oběti, nebo jakýkoli šátek.

V raně křesťanském období začali biskupové nosit podobnou pokrývku hlavy, jako velekněží ve Starém zákoně, ozdobenou zlatým plechovým pásem – *corona*

lamina aurea. Z počátku byla mitra přilbicovitěho kuželovitého tvaru a ze dvou volných konců látky, které lemovaly čelo, se vyvinuly stuhy (*vittae*, *fasciae*, *uittae*, *fanones*, *infulae*), které dnes volně padají vzadu dolů na ramena. V 8. století měla mitra stále podobu roušky a zlaté obruče, zdobené drahými kameny, podobající se starověké votivní koruně (*corona votiva*), bez visících *pendilií*.

Na konci 10. století byla těžká lamina aurea nahrazena zlatým vyšíváním pásem nebo plátěnou pokrývkou hlavy, utaženou a svázanou dvěma provázky. Ve 12. století se mitra prohnula a nad pravým i levým spánkem se objevily výčnělky. Prohloubení odpředu dozadu bylo ozdobeno proužkem. Výčnělky pak byly posunuty o délku čtvrtkruhu na přední a zadní stranu mitry. Jejich vyztužením vznikly charakteristické zašpičatělé rohy (*cornua*), jenž se zvedají z polí (*campi*) a jsou podloženy podšívkou (*subductura*, *foedatura*). K ozdobám mitry patří bohatá zlatá výšivka kolem spodního okraje polí mitry (*circulus*, *aurifrisium in circuitu*) a svislá výšivka (*titulus*, *aurifrisium in titulo*) oddělující přední pole (*campus anterior*) a zadní pole (*campus posterior*). Od 12. století má mitra svou zploštěnou podobu, tak jak ji známe

dnes: totiž při nasazení se musí okraje zatlačit k sobě, aby se mitra rozevřela a mohla nasadit na hlavu.

Ornamenty na mitrách byly mnohdy zhotoveny z drahých kovů, kamenů nebo smaltů. Výzdoba i barvy nití jsou kritériem pro rozlišení tří základních typů mitry a jejich použití v liturgii:

- *mitra pretiosa*, zdobená drahými kameny, se používala o největších svátcích;
- *mitra auriphrygiata* bývala ze zlatého brokátu;
- *mitra simplex* byla z bílého hedvábí nebo lnu.

V barokním období pak biskupové při bohoslužbách střídali dvě až tři mitry: *pretiosu* na vstup a závěr a *auriphrygiatu* na ostatní části bohoslužby. Mitra se postupně od doby gotiky po renesanci zvyšovala v rozích, až v době baroka dosáhla velkých rozměrů: ztratila podobu přilby a připomínala spíše věž. Vzadu visící fascie začaly být už na středověkých mitrách zdobený erby nositelů, což je běžné i dnes. Mitry zdobené drahými kameny se stávaly předmětem odkazů biskupů a prelátů jejich chrámům po jejich smrti. Někdy nacházíme v testamentech nebo v inventářích chrámů přání fundátora, že např. u každého použití se má nositel pomodlit jedno Zdrávas Maria za duši dárce mitry.

V období baroka a rokoka se mitry staly součástí liturgických souprav, které v případě významných katedrál byly opravdu velkolepé, pokud jde o počet součástí a vysokou uměleckou úroveň provedení. Především Francie a Itálie byly se svým tkalcovským a krejčovským uměním v čele tehdejší liturgické módy. A již od

renesance navíc probíhal „mezinárodní obchod“ s těmito předměty.

Mitra byla v západní liturgické tradici počátku (tj. v letech 900 až 1000) používána pouze papeži. Z této mitry se vyvinula tiára. V následujícím období se mitra stala součástí liturgických rouch a právo jejího používání bývalo uděleno jen některým biskupům a světským knížatům. Český kníže Spytihněv II. (1031–28. 1. 1061, knížetem od 1055) se obrátil na papeže Mikuláše II. (kolem 980–19./27. 7. 1061, papežem od 6. 12. 1058), aby mu udělil za poplatek 100 hřiven stříbra ročně jako prvnímu laikovi právo nosit klerikální mitru, kterou nosili v tom čase papež a nejvyšší duchovní v Římě jako odznak zvláštní důstojnosti. Zde je nutné připomenout, že do císařské koruny císařů Svaté říše římské a národa německého se také vkládala bílá mitra opatřená dvěma visícími fasciemi vzadu.

Od druhé poloviny 12. století měli právo nosit mitru všichni biskupové. V tomto období dostali privilegium nošení mitry a jiných pontifikálií také opati klášterů. Ve 12. a 13. století existoval ve výzdobě rozdíl mezi biskupskou (*mitra episcopalis*) a opatskou mitrou (*mitra abbatis*). Během 14. a 15. století se tyto rozdíly postupně setřely. Doba baroka díky různým privilegiím nosit pontifikálie (v případě nižších prelátů bez práva používat berlu), rozšířila nošení mitry na celou řadu duchovních (kanovníci, probosťi, papežští preláti různých stupňů, duchovní významných kostelů apod.). Na II. vatikánském koncilu se rozhořela debata o privilegiu nošení pontifikálií a s tím spojené mitry. Na základě toho byl vydán dokument *Motu proprio Pontificalia insignia* (21. 6. 1968) a instrukce

Pontificales ritus (21. 6. 1968), která omezuje používání mitry. Kromě biskupů se zde zmiňují také legáti Svatého Otce, opati a preláti s jurisdikcí nad určitým územím, apoštolský administrátoři a řeholní opati. Tyto dokumenty dále udělují právo nošení mitry bez používání berly apoštolským administrátorům, ustanoveným na určitou dobu, apoštolským prefektům a vikářům. Mitru mohli se souhlasem biskupa diecéze používat i protonotáři nejvyššího stupně až do začátku ledna 2014, kdy papež František rozhodl o zrušení papežských prelátů a apoštolských protonotářů. I přesto jsou i v dnešní době výjimky, kdy mitru nosí duchovní na základě staleté historické tradice a pro vážnost svatyně, kde jsou ustanoveni.

Duchovní symbolika mitry jako celku, tak i jejích jednotlivých součástí, je velmi bohatá. Svým tvarem znamená mitra přilbici spásy a biskup je mitrou chráněn při obraně Církve. Připomíná také kostel, jehož hlavou je Kristus a jehož reprezentantem na zemi je biskup. Vznešenost výzdoby znamená nauku, jenž hlásá biskup, který vede Církev k dokonalosti. Dva rohy na mitře představují Starý a Nový zákon, ale také lásku Boha a bližního. Kruhový tvar představuje trnovou korunu našeho Pána, poukazuje tím na slávu Kříže našeho Pána. Ozdobný pás kolem dolního okraje mitry připomíná strážkyni smyslů důležitou pro vítězství nad svody světa, je to koruna života, která je připravena od Boha všem, jenž jej milují. Tento ozdobný pás představuje také biskupa, jenž z pokladu obou zákonů (SZ, NZ) čerpá pro dobro věřících. Vyhotovení mitry z bílých tkanin je symbolem ochrany před hříchem. Stuhý – fascie – znamenají ducha i písmo, a také mystickou i literární exegezi Písma svatého. Červené štrápce na jejich koncích jsou symbolem připravenosti biskupa obětovat i svůj život za víru, ale jsou i znakem starostlivosti biskupa.

P. ThDr. Gabriel Rijad Mulamuhic,
O.Cr., Ph.D.)

*Převzato s laskavým svolením
redakce Setkání, periodika
Biskupství českobudějovického.*

(Knižní tipy

Karmelitánské knihkupectví

Velké nám. 36/45, 500 01 Hradec
Králové, telefon: 495 063 173
e-mail: hradeck@kna.cz
web: eshop.cirkev.cz

Angelo Scarano

Nové srdce, nový život

Průvodce postní a velikonoční dobou

Stručný výklad biblických textů na daný den a podněty k využití Božího slova v našem životě. Postní doba nás zve k obrácení. Během Letnic pak rozjímáme, kdo je Duch Svatý a jak v nás působí. Knížka umožní intenzivněji prožívat těsné sepětí liturgickým slavením, hlubokým tajemstvím Velikonoc a naší konkrétní situací. Brož., 312 s., 399 Kč

Jan Paulas, Max Kašparů

Blázelec je před branou

Rozhovor je protkáán humornými i méně veselými příběhy z autorova života. Dvojí role psychiatra a duchovního zprostředkovává jedinečný pohled na svět zdravých i nemocných, kněží i laiků, zpovědníků a psychologů, církve i společnosti. Váz., 224 s., 349 Kč

O biblických podobenstvích (7)

Podobenství o ztracených III.:

Milující otec a jeho dva ztracení synové: mladší syn

Drazí čtenáři, nejdelší a snad nejznámější Ježíšovo podobenství, které nám představuje nekonečně milosrdnou lásku nebeského Otce k člověku, je známo jako Podobenství o marnotratném synu, nebo Podobenství o milosrdném otci. Oba tyto názvy však zachytávají jenom část Ježíšova poselství. Mnohdy se zapomíná na staršího syna, který je ve svém hněvu také ztracený a potřebuje vrátit se k svému otci. Mnohem příznačnějším názvem je tedy Podobenství o milujícím otci a jeho dvou ztracených synech. Dnes se zaměříme na mladšího syna (Lk 11,11-24).

Úvod do podobenství

Pozadí Ježíšova třetího podobenství o ztracených je stejné jako u ztracené ovce a ztracené minci. „Spravedliví“ reptají, protože Ježíš přijímá hříšníky (Lk 15,1-3). Třetím podobenstvím o ztracených Ježíš završuje učení o Bohu, který hledá hříšníka, aby mu pomohl v návratu domů skrze pokání a odpuštění. Toto poselství je určeno každému, kdo poslouchá – hříšníkům i těm „spravedlivým“. Jelikož však každý žádný člověk není bez hříchu, je určeno každému z nás.

Mladší syn odchází

„Dále řekl: Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‚Otče, dej mi z majetku podíl, který na mě připadá.‘ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil.“

Ježíš začíná představením hlavních postav: otec a jeho dva synové. Mladší syn přednese otci žádost o část majetku, která mu náleží, která je velmi neobvyklá a nanejvýš drzá. Mladšímu synu totiž

až do smrti otce nenáleží žádný majetek. Až pak z něj zdědí jako mladší syn jednu třetinu (prvorozený podle židovského práva musel zdědit dvounásobný podíl). Mladší syn jako by tímto řekl svému otci: „*Odteď jsi pro mě mrtev!*“

Otec by mohl odmítnout, ale přeci udělá, co mladší syn žádá a rozdělí mezi syny svůj majetek; řečtina doslovně říká: „*rozdělil mezi ně svůj život.*“ Mladší syn touží po svobodě, chce přetřhnout otcovsko-synovské pouto a odejít pryč. A otec mu to umožní. Následně syn odchází, svůj podíl smění za peníze a v daleké zemi hýřivým životem promarní všechno, co má.

Tato scéna je krásným obrazem toho, jak člověk může odmítnout Boha, vzdálit se od něj a hřešit, a Bůh to respektuje a dovolí mu to. Člověk se může svobodně vzdálit od Boha a žít hříšně. Takový způsob života jej však připraví o všechny milosti, které od Boha obdržel. Nakonec bude muset nést za své rozhodnutí důsledky.

Bída mladšího syna

„Když všechno utratil, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil

se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedával. Tu šel do sebe a řekl: ‚Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!‘“

Mladší syn se ocitne v krizi. Nejenomže už nemá svůj majetek, ale navíc je v krajině hladomor. Kdyby o své peníze nepřišel, lehce by toto období přežil bez výrazných potíží. Teď však nemá nic a nikoho, na koho by se mohl obrátit. Je sám, bez peněz a v cizí krajině, kde mu nikdo nedá ani almužnu. Dá se tedy najmout hospodářem, který ho pošle pást vepře. Pro Židy se jedná o tu nejpotupnější práci, jelikož vepř je považován za nečisté zvíře. Navíc i tady má takový hlad, že by rád jedl i lusky (plody karobu), kterými se krmí vepři. Ze syna bohatého otce, který měl doma všechno, se stal nečistý, hladový nuzák.

To přesně způsobuje hřích. Z lidí, kteří mají u Boha všechno, co potřebují, se stanou hříšníci, kteří trpí, a nikdo jim nepomůže.

V nejhlubší nouzi se syn zamyslí nad svou situací a uvědomí si, jak špatně je na tom i ve srovnání se služebníky svého otce, o které je postaráno. Rozhodne se tedy pro návrat domů. Jeho motivace je zprvu vypočítavá: služebníci se mají líp než on, tak se stane jedním z nich. Přesto však dospěje k uznání své viny. Hned si promyslí, co řekne svému otci, aby ho obměkčil. Nebude si nárokovat žádné synovské právo, nýbrž jasně a bez výmluv přizná své provinění vůči rodině i vůči Božímu zákonu a poprosí o místo a práci, které mu poskytnou každodenní živobytí.

Tak i hříšník může být motivován těžkou situací k obrácení, kdy si uvědomí, že zhřešil a opustil Boha a rozhodne se k návratu.

Návrat domů

„Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil. Syn mu řekl: „Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už si nezasloužím, abych se nazýval tvým synem.“ Ale otec nařídil svým služebníkům: „Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte ho! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!“ A začali se veselit.“

Syn vstává a vydává se na cestu, ale hlavní aktivitu přebírá jeho otec, když ho v dáli uvidí (možná ho dokonce po celou tu dobu vyhlížel), okamžitě mu běží naproti plný soucitu a přijetí. Do jisté míry se chová jako blázen: podle židovských zvyklostí, pokud starší muž běžel, odhaloval tím své nohy, což bylo považováno za ostudné a nedůstojné. Bez ohledu na to však příběhne, svého syna obejmě a políbí. Všechno, co koná, odporuje lidským zvyklostem a reakcím v postoji otce k synu, který opustil a ponížil svou rodinu.

Syn chce říct, co si připravil a požádat o práci, ale otec ho ani nenechá domluvit

a hned dá služebníkům pokyny, aby ho oblékli, dali mu na ruku prsten a na nohy obuv. Prsten na ruce a nazutí bot služebníky dávají všem najevo, že mladšímu synu je navrácen status, o který přišel a stává se znovu tím, kým byl před svým odchodem spolu se všemi právy a výhodami.

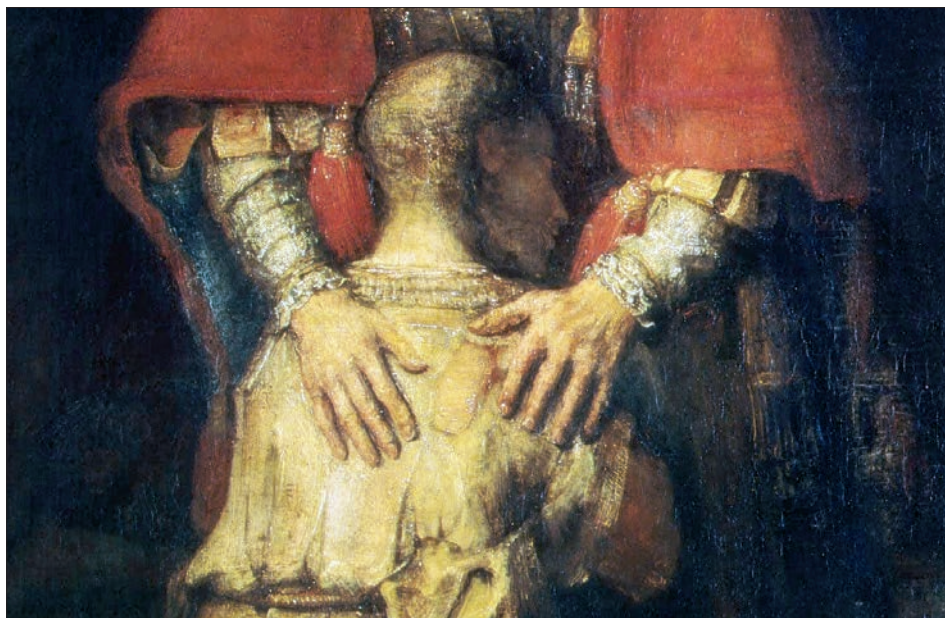
Tak jako v případě ztracené ovce i mince, následuje oslava a radost, protože syn, který jakoby zemřel vztahům s otcem a ztratil se, byl znovu nalezen a žije u otce.

Reakce otce ukazuje Boží reakci na obrácení hříšníka. Bůh mu jde vstříc a přijímá ho zpátky do své náruče. Hřích je odpuštěn a zapomenut, člověk je zahrnut milostí a celé nebe se raduje.

Závěr

Obraz mladšího syna nám jasně ukazuje, jak je možné se vzdálit od Boha v touze po jakési nezávislosti a svobodě, a také k čemu hřích vede – k duchovní bídě a nouzi. Obrácením se však vydáváme na cestu k Bohu, který nás už vyhlíží a má připraveno nekonečně milující a soucitné srdce a přijímá nás zpátky do vztahu, který jsme my sami narušili. Kéž se vždy vracíme „domů“, k milosrdnému otci, ze smrti hříchu do života lásky Otce, Syna a Ducha Svatého.

Matej Pinkas)

(Knižní tipy

Nakladatelství Doron

Uhřetice 76, 683 33 Nesovice
Tel.: 517 367 656, doron@doron.cz
www.doron.cz

Josef Prokeš

Svátost smíření ve světle Ducha Svatého

Zpověď je niterné setkání s Bohem, který mě stvořil, který je pramenem mého bytí. On dokáže léčit různá má zranění a ošetřit místa, kudy mi uniká životní síla a radost, a to i vzhledem k mé osobní historii. Je to velice tvůrčí a životodárný čas, kdy se ve mně mocí Ducha obnovuje nejen Boží obraz, ale také jeho pokoj a všechny síly i dary, které do mě vložil. Brož., 36 s., 59 Kč

Robert Bergman

Dobrá zpověď nad zlato

Všichni děláme chyby a všichni potřebujeme odpuštění. Proto nám Bůh nabízí svátost smíření. Není pro nás vždycky snadná, pojí se s ní mnohá úskalí a překážky (o nich je z velké části tato knížka). Já jsem naštěstí dostal od Boha dar, že jsem mohl objevit krásu této svátosti, a o to bych se chtěl s vámi podělit. Brož., 136 s., 189 Kč

P. Prokop Brož

Chceme naslouchat mladým, jak si dnes představují život, který počítá s vírou

Synoda mladých v diecézi

V návaznosti na probíhající synodální proces jsou nyní zváni mladí v naší královéhradecké diecézi k synodě mladých.

Na první měsíce roku 2024 jsou pro ně připravena synodální setkávání tak, aby mohly být na Diecézním setkání mládeže v sobotu 23. března 2024 výstupy zveřejněny. Zeptali jsme se proto koordinátora synody mladých P. Prokopa Brože.

” V roce 2018 probíhala Synoda o mladých. Bude mít s tou aktuální Synodou mladých něco společného?

Už od ledna 2017 se připravovalo zasedání Biskupské synody na téma mladí, víra a rozlišování povolání. Reflektovala se současná situace mladých, do jednání vstupovali především ti, kdo měli zkušenosti s mladými a také v nějaké míře i samotní mladí. Vše proběhlo v říjnu 2018, v březnu 2019 vyšla posynodální apoštolská exhortace *Christus vivit – Kristus žije*. Způsob jednání se již začal blížit tomu, čemu se od té doby učíme: synodální způsob naslouchání, rozlišování a rozhodování. A tady začínají společné styčné body. V naší Synodě mladých chceme naslouchat mladým, jak si dnes představují život, který počítá s vírou a je inspirovaný evangeliem.

” Proč je důležité se ptát mladých na názor a na jejich potřeby?

Jak nás učí synodalita, nikoliv překřikováním, ale nasloucháním je možné nalézat cesty skutečného lidského rozvoje. Není to tak, že nyní je čas vyjmenovat všechna přání, která pak někdo splní. Spíše formou vzájemného dialogu popíšeme terén, v němž můžeme hledat společnou cestu dál.

” Na jakém principu nyní diecézní část poběží?

Jsou různá hlediska, jimiž můžeme život lidí zkoumat. Můžeme sledovat výkon a kvalitu (třeba přes statistické údaje), můžeme sledovat správnost, zdravotnost a mravnost života, je možné zkoumat, do jaké míry lidé souzní se základním ideovým půdorysem církve. To vše necháme „žít“ v pozadí. Nás bude zajímat, jakým způsobem o svém životě mladí přemýšlí, jakým způsobem jsou schopni pojmut svůj životní příběh a jak o něm jsou schopni vyprávět.

” Kterých témat se synoda mladých dotkne?

Chceme, aby o sobě přemýšleli v běžných oblastech života jako je domov, škola, zdraví, modlitba, mezilidské vztahy v nejrůznějších podobách, farní obec, prožívání liturgie, digitální svět a technologie, otázka práce, povolání a financí apod. Těžiště neleží v mapování toho, co je již x-krát zmapované, ale dát prostor konkrétním mladým lidem si tento prostor společně, po svém osvojovat.

” Kam synoda mladých cílí?

V naší diecézi funguje pastore mládeže, máme vytvořenou strukturu vikariátních kaplanů a Diecézní centrum života mládeže. Chceme zjistit, do jaké míry jsou tyto struktury postavené synodálně. Netušíme, kolik mladých se zapojí. Je to především pro ty, kteří pozvání přijmou, naučí se nově svůj život nahlížet a sdílet s ostatními. Hodnocení bude především formou autoevaluace: rádi bychom, aby se naučili sami hledat cesty, jak hodnotit působení Boží v jejich životě (srov. Lk 12,57).

Postní doba s Papežskými misijními díly

Je to již počtvrté, kdy vás zveme, abyste se v postní době společně s námi připravili na Velikonoce prostřednictvím modlitby a dobrého skutku.

Pro rok 2024 jsme připravili modlitbu papeže Františka na pěti prstech, k níž můžete přidat ještě menší pouť ke kříži ve svém okolí.

Tato misijní postní modlitební aktivita je určena dospělým i dětem, ty se ještě navíc mohou zapojit také do výtvarné části.

Připoj ruce k modlitbě

Papež František vytvořil před mnoha lety, ještě jako arcibiskup v Argentině, **modlitbu pro pět prstů na ruce**, jejíž prostřednictvím vybízí, abychom se modlili nejen za sebe, ale i za druhé. Připojme tedy v přípravném čase před

Velikonocemi všichni své ruce k této modlitbě. Pomocí prstů na rukou se můžeme v postní době postupně modlit za konkrétní bližní.

Ukažme dětem, a sobě připomeňme, jak jsme skrze Boží lásku spojeni se všemi lidmi a jak velmi nás modlitba posiluje a pomáhá nám milovat ty, které máme kolem sebe, protože Pán Ježíš nás k tomu svým příkladem vyzval.

Modlitební sadu k této aktivitě můžete **objednat** na webu <https://www.missio.cz/aktuality/misijni-aktivity-pro-postni-dobu-2024/>

Postní misijní modlitbu můžete spojit také s **putováním** či delší procházkou k nějaké kapli, Božím mukám či kříži, které máte ve svém okolí. Zde se můžete sami či společně s dětmi zamyslet nad

významem kříže či pokání v lidském životě, připomenout si utrpení a oběť Ježíše Krista, ale také těžký život a sílu víry a modlitby našich předků, kteří nám tyto drobné památky v krajině zanechali. Pomodlete se za vše, co se vám s tímto místem bude vybavovat – za svou zemi, za zachování odkazu našich předků, za mír a ukončení všech probíhajících válek, za umírající, trpící a těžce zkoušené, za nemocné, za všechny své blízké i vzdálené, za posílení víry v rodinách, za vyřešení svárů a konfliktů, za obnovu, vzkříšení... za vše, co se vám spojuje s Kristovou obětí, symbolem kříže a místem, na kterém tato připomínka víry a naděje stojí.

Místa, která v postní době navštívíte, můžete **vyfotit a poslat do Národní kanceláře PMD**.

Pouť pro děti spojte s drobnými úkoly po cestě, které jim připomenou význam oběti, nepohodlí, překonávání překážek, spolupráce a podpory v nouzi. Inspiraci na misijní aktivity v přírodě najdete v Misijním putování, drobné výzvy zase v kreslených kalendářích, které vydáme 3x ročně. Tyto úkoly je možné připravit předem a v přírodě pak ukryt, což výlet obohatí o dobrodružný prvek.

Pro děti jsme dále připravili oblíbený **Postní misijní kalendář 2024**. Kalendář se může stát inspirací pro práci s dětmi doma, ve škole, v Misijním klubku, ve farnosti a každý dospělý může úkoly upravit podle věku dítěte. V postním kalendáři jsou opět připomínány **závazky malých misionářů zapojených v Papežském misijním díle dětí**, kterými jsou každodenní modlitba za misie, šetření Misijního bonbónku a zapojování do tradičních aktivit Papežských misijních děl, jakým je např. Misijní jarmark. Úkoly lze rozšířit např. o texty nedělních evangelií liturgického cyklu B a přiblížit dětem symboly velikonoční doby.

Více informací najdete na <https://www.missio.cz/aktuality/postni-misijni-kalendar-pro-deti-2024/>

Postní almužna podpoří kněžská povolání a bohoslovecký seminář v Ugandě

V semináři St. Paul Kinyamasika aktuálně studuje 238 bohoslovců, kteří jsou v poslední fázi kněžské formace. Váš dar jim pomůže nakoupit více kusů hospodářských zvířat a zajistit si větší ekonomickou a potravinovou soběstačnost:

č. ú.: 72540444/2700 s VS 30, poznámka: Uganda

Více: <https://www.missio.cz/aktuality/misijni-aktivity-pro-postni-dobu-2024/>
Za vaši podporu nejpotřebnějších ze srdce děkujeme a přejeme Boží pokoj a požehnání po celou postní dobu!

Evropské setkání národních ředitelů PMD v Maďarsku

Od 5. do 9. února 2024 se v hlavním městě Maďarska konalo pravidelné setkání národních ředitelů Papežských misijních děl z Evropy. Českou republiku na setkání reprezentoval národní ředitel PMD ICLic. Mgr. Leoš Halbrštát. Celkem se zúčastnilo 37 zástupců evropských zemí s představiteli Dikasterie pro evangelizaci z Vatikánu.

Na začátku setkání přivítal účastníky apoštolský nuncius v Maďarsku Mons. Michael Wallace Bamach a po něm předseda Maďarské biskupské konference Mons. András Veres. Jeho pracovní část otevřel prezident Papežských misijních děl Mons. Emilio Nappa. Odpoledne představili ředitelé jednotlivých zemí své programy a aktivity spojené s misijní animací. Každá národní kancelář přistupuje k naplňování misijního poslání jedinečným způsobem a může tak svým tvůrčím přístupem inspirovat ostatní.

Během druhého dne vystoupil generální sekretář PMD šíření víry Tadeusz Nowak. Tématem jeho proslovu a následné diskuse byly nové způsoby slavení Světového dne misí (Misijní neděle) jako

odpověď na nové chápání misijního poslání církve.

Třetí den byl věnován otázkám vlivu synodality na obnovu papežských misí, hlavní proslov přednesl o. Dinh Anh Nguyen, OFM, generální sekretář Papežské misijní unie a zúčastnění se seznámili se zprávou, kterou vypracovala Komise pro změnu stanov Papežských misijních děl.

Dalším tématem byla i příprava PMD na slavení Misijní neděle (19. října) v Jubilejním roce 2025. V pracovním programu nechyběla společná modlitba a slavení Eucharistie a také návštěva historických památek Budapešti.

Leoš Halbrštát)

missio.cz
Papežská misijní díla
www.missio.cz

Na Kropáčce 30/1
500 03 Hradec Králové
IČO: 736340051
č. účtu: 72540444/2700
 +420 604 838 882

Dárce na mě nezapomněl

Adopce na dálku už téměř 25 let pomáhá dětem z nejchudších indických rodin získat vzdělání a tím i naději na lepší budoucnost. Diecézní charita Hradec Králové mohla díky štědrosti dárců podpořit již 7000 dětí. Mnozí z absolventů jsou dnes již dospělí, samostatní a odhodlaní pomáhat dalším lidem v nouzi. Patří k nim i čerstvý absolvent univerzity Peter Mendonsa, jehož příběh vám přinášíme.

Jmenuji se Peter Mendonsa a pocházím z farnosti sv. Františka Xaverského ve vesnici Jamboti. Od mého přijetí do dárcovského programu Adopce na dálku uplynulo víc jak 14 let. Nedávno jsem úspěšně získal magisterský titul v oblasti obchodní a veřejné správy (MBA). S nadšením mohu také oznámit, že jsem vzápětí obdržel pracovní nabídku a brzy tak budu moci pracovat. Děkuji vám za to, že jste mi pomohli splnit můj sen!

Velké díky patří mé dárce, která mě vytrvale podporovala po celou dobu mých studií. Měla o mě velkou starost a dobrovolně mi podala pomocnou ruku i napodruhé, a to během mého magisterského studia. Z jejích častých dopisů jsem cítil porozumění, starost a lásku.

Co se vzdělání týče, normálně by moje podpora skončila absolvováním 12. třídy. Stalo se však něco úplně jiného. Když jsem se své dárce v dopisu jen zmínil o svých plánech nastoupit magisterské studium po získání bakalářského titulu, tak se mi za pár měsíců ozvala, že je z mých akademických úspěchů nadšena a ráda mi pomůže získat i magisterský titul. Na část školného mi přispěl ještě další dárce.

Rád bych vám přiblížil svou zkušenost z posledních dvou let studia na univerzitě Jain College v Piranwadi, která mi dala cenné znalosti v oboru, kuráž a zdravou míru sebevědomí. V neposlední řadě jsem se naučil opravdové zodpovědnosti. Mohu tak o sobě říct, že jsem se za tu dobu stal skutečně vzdělaným člověkem. Vám to možná bude připadat zcela banální, ale pro mě to byl obrovský úspěch, za kterým stály měsíce tvrdé dřiny. Dříve jsem byl velmi plachý – mívám jsem obrovský strach postavit se na jeviště před početné publikum. Prací na různých úkolech a projektech jsem ale získal sebevědomí, které mi umožnilo postavit se svému strachu

(Peter Mendonsa z Indie, který pochází z chudých poměrů, je vděčný svým dárcům za veškerou podporu ve vzdělání. Foto: Adopce na dálku DChHK)

tváří v tvář. V mé cestě za sebezdokonalováním mi nejvíce pomohlo ocenění v soutěži o nejlepšího manažera. Od té chvíle jsem začal vyhledávat více příležitostí, kde by vynikly mé schopnosti a talent.

Mohu teď s radostí prohlásit, že za svůj životní úspěch vděčím především svým učitelům a dárcům. Konečně mohu s klidným svědomím říct, že se dokážu postavit na vlastní nohy. Jsem přesvědčen, že se mi podaří uspět v zaměstnání a také se postarat o své rodiče. Vaše obrovská štědrost se mě nejen hluboce dotkla, ale zároveň mě inspirovala k pomoci druhým, aby se i oni měli v životě dobře.

Slovy nelze popsat, jak moc si vážím láskyplné podpory svých dárců za celá ta léta. Když mi bylo řečeno, že bych měl svůj životní příběh sdílet, s nadšením jsem přikývl. Velice vám všem děkuji za tuto jedinečnou příležitost podělit se s vámi o své zážitky. Cení si všeho, co jste pro mě udělali a budu vás i nadále nosit ve svém srdci a modlit se za vás.

Velice vám děkuji, s úctou váš

Peter Mendonsa)

Dejte i vy šanci indickým studentům na lepší budoucnost!

Zapojte se do projektu Adopce na dálku® na pomoc chudým dětem v Indii. Kontakt – Adopce na dálku® – Diecézní charita HK, Velké náměstí 37, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 177, e-mail: adopce@hk.caritas.cz, www.adopce.hk.caritas.cz, FB: [adopce.dchhk.cz](https://www.facebook.com/adopce.dchhk.cz).

(AKTUALITY)**Koleda vynesla téměř 28 milionů pro nemocné a potřebné. Děkujeme za každý dar!**

Hradec Králové: Celkový výtěžek letošní Tříkrálové sbírky v královéhradecké diecézi překročil rekordních 27,9 milionů korun. Do úředně zapečetěných pokladniček lidé darovali celkem 27,5 milionů Kč. Dalších 445 218 Kč činí bezhotovostní dary na účet sbírky a do online kasičky na www.trikralovasbirka.cz (ke dni 14. února 2024), do které lze přispívat po celý rok. Dílčí výsledky jsou také rekordní a jsou uveřejněny na straně 34 tohoto vydání Charitních listů. Přehled záměrů i podrobné výsledky najdete také na www.hk.caritas.cz.

Tříkrálová sbírka v Hradci Králové. Foto: J. Karasová

„Děkujeme všem dárcům za důvěru a podporu Tříkrálové sbírky, velmi si toho vážíme. Velký dík také všem koledníkům a dobrovolníkům za pomoc se sbírkou a také všem organizátorům, zejména koordinátorům v jednotlivých oblastech. Naše Charity z vykoledovaných peněz podpoří hlavně služby pro nemocné a potřebné, které ve svém regionu poskytují,“ říká Anna Maclová, ředitelka Diecézní charity Hradec Králové.

Historicky nejvyšší výnos má i celostátní výtěžek Tříkrálové sbírky. Štědrí dárci letos věnovali na dobročinné účely celkem 173 milionů korun. Největší podíl na tom mají koledníci – ti do více než 27 500 pokladniček vykoledovali celkem 165,5 milionů Kč (ke dni 14. února 2024). Více informací naleznete na www.trikralovasbirka.cz.

Jana Karasová)

Chytré byty v Domově sv. Josefa se blíží do finále

Dvůr Králové nad Labem-Žireč: Chytré byty v Domově sv. Josefa v Žirči, Dvoře Králové nad Labem jsou jedním z kroků, jak pomoci nemocným roztroušenou sklerózou zůstat déle soběstační a žít doma se svými blízkými. Moderní technologie, kterými budou vybavené chytré byty v nově otevřeném Domě sv. Františka, dokáží hendikepovaným lidem usnadnit život. Po více než roční přestavbě chátrající budovy bude 26. dubna požehnáno novému dočasnému domovu pro nemocné, aby mohl konečně sloužit svému účelu.

Klienti odlehčovací služby mohou nové technologie vyzkoušet na svých pobytech a nechat se jimi inspirovat pro život doma. Aby to nebylo tak složité, pomůže jim náš tým odborníků z Centra informačních technologií a alternativní komunikace (CITAK). V budově budou dále prostory pro rehabilitaci, společenské místnosti pro setkávání a aktivizační činnost či odborná sociální poradna. Domov nabídne 17 nových lůžek a zkvalitní tak zázemí stávající odlehčovací služby. Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Andrea Kollová)

Cena Pečovatelka roku v kategorii terénní služby putuje do Červeného Kostelce

Praha/Červený Kostelec: V Novoměstské radnici v Praze byly 30. ledna uděleny Národní ceny Pečovatelka roku 2023. V profesní soutěži zaštitěné první dámou, Evou Pavlovou, a organizované Asociací poskytovatelů sociálních služeb a Diakonií ČCE bylo odbornou porotou oceněno 19 pracovníků. Je pro nás velkou radostí, že ocenění Pečovatelka roku 2023 v kategorii terénní služby získala za svou obětavou a dlouholetou službu paní Drahuše Řezníčková, která se již 30 let věnuje péči o seniory v Charitní pečovatelské službě Červený Kostelec.

„Je to velký dar vykonávat práci, která se mi stala koníčkem,“ říká paní Drahuše, *„V Oblastní charitě Červený Kostelec jsem letos oslavila 30 let, práce mě stále baví a naplňuje a rodina mi je velkou oporou. Začátky v charitě nebyly jednoduché, proto si nyní vážím každého zlepšení mé práce. Dříve jsme jezdili za klienty na kole či pěšky, nyní máme nová auta a další nástroje, které nám ulehčují péči. Za tu spoustu dlouhých let jsem navázala krásné vztahy se svými klienty či jejich rodinami, se kterými se scházím až do této doby. Jejich životní příběhy mě inspiřují, zajímají a ráda jim naslouchám. To, že se na mě klienti těší, mě povzbuzuje v další mé práci.“*

Náročnost péče přibližuje vedoucí Charitní pečovatelské služby, Lenka Vlčková: *„Práce pečovatelky je velice náročná a vyčerpávající, ale naše Drahuška ji zvládá na jedničku. Pečovatelka je ‚multifunkční žena‘, která musí zvládnout úplně všechno. Musí*

◀ Národní cenu Pečovatelka roku 2023 v kategorii terénní služby získala paní Drahuše Řezníčková z Charitní pečovatelské služby Červený Kostelec. Gratulujeme a děkujeme za obětavou službu! Foto: Oblastní charita Červený Kostelec

být na půl lékař, zdravotní sestřička, psycholog, kněz, nákupčí, uklízečka apod. To vše ona zvládá s lehkostí, s elánem a nadšením.“

Za Oblastní charitu Červený Kostelec přejeme paní Drahušce, aby ji naplnění, které jí její služba skýtá, neopustilo a vždy našla dostatek sil k tomu věnovat se nejen druhým, ale i sobě. A rádi bychom povzbudili i všechny další pracovníky v sociálních službách, jejichž každodenní péče činí svět krásnějším místem.

Jan Kordina)

Studenti reportéři na exkurzi v Českém rozhlasu

Hradec Králové: Do soutěže o nejlepší reportáž z jubilejního festivalu Setkání národů 2023, který každoročně v krajském městě pořádá Integrační centrum pro cizince hradecké Diecézní charity s partnery, se zapojily na dvě desítky studentů. Soutěž pro ně připravilo naše Dobrovolnické centrum. Vedle atraktivních cen pro výherce se soutěžící mohli za odměnu vydat také na exkurzi do zákulisí Českého rozhlasu Hradec Králové.

Většina studentů Biskupského gymnázia, kteří na prohlídku rozhlasu dorazili, zpracovali reportáž z festivalu formou videa. Natáčení zatím berou jako koníčka, nejvíce je na Setkání národů zaujaly exotické země, jejich zvyky, oděvy i ochutnávky. Při exkurzi v rozhlasu se studenti seznámili nejen s jeho historií, ale navštívili jednotlivá pracoviště i nově připravované moderní studio. Zajímali se také o nové formy vysílání, jakou jsou například podcasty, nebo využití AI při práci v rozhlasu. A všichni už se těší na příští ročník festivalu.

Jana Karasová)

(KALENDÁŘ AKCÍ

Hradec Králové

Výstava Štafeta dobra a naděje

■ 22. 2.–15. 3., Pedagogická fakulta UHK, 4. patro budovy A (Hradecká 1227/4)

Poznejte příběhy indických dětí zapojených do projektu Adopce na dálku® hradecké Diecézní charity.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Nové Město nad Metují

Výstava ASHA znamená naděje

■ 1.–28. 3., Městská knihovna (Komenského 30)

Vernisáž ve středu 6. března od 17 hod. Snímky pořídila ředitelka Diecézní charity HK Ing. Anna Maclová během pracovní cesty do Indie, kde pomáhá projekt Adopce na dálku®. Na vernisáži vystoupí pěvecký sbor Terénní berušky. Výstava je k zhlédnutí vždy v otevírací době knihovny.

Více na www.adopce.hk.caritas.cz.

Červený Kostelec

Exercicie – P. Anthony Saji VC

■ 16.–21. 5., Oblastní charita Červený Kostelec ve spolupráci s Římskokatolickou farností Červený Kostelec srdečně zvou na exercicie pod vedením P. Anthony Saji na téma „Obnova a uzdravení rodin“.

Otec Anthony z kongregace Vincentinů je kněz indického původu, který již více než 10 let vykonává misijní dílo především ve východní Africe. Exercicie vede po celém světě a v ČR již několikrát působil.

Přijďte si do Červeného Kostelce odpočinout a načerpat nové síly během šestidenní duchovní obnovy. Tlumočení zajištěno. Do programu je možné se zapojit i na vybraný den.

Bližší info a registrace na webu www.charitack.cz.

Výsledky Tříkrálové sbírky 2024 v královéhradecké diecézi

Název Charity	Počet kasiček	Výnos kasiček	Online koleda	Bezhotovostní dary	Celkový výtěžek
Charita Přelouč	164	536 060 Kč	6 600 Kč	401 Kč	543 061 Kč
FCH Dobruška	164	1 062 841 Kč	2 200 Kč	5 100 Kč	1 070 141 Kč
FCH Dolní Újezd	46	419 439 Kč	2 960 Kč	400 Kč	422 799 Kč
FCH Litomyšl	123	869 642 Kč	7 600 Kč	5 860 Kč	883 102 Kč
FCH Studenec u Horek	38	248 256 Kč	3 000 Kč	0 Kč	251 256 Kč
OCH Červený Kostelec	255	1 266 249 Kč	10 550 Kč	8 401 Kč	1 285 200 Kč
OCH Chrudim	319	1 783 030 Kč	17 815 Kč	15 031 Kč	1 815 876 Kč
OCH Dvůr Králové	152	676 429 Kč	4 200 Kč	3 460 Kč	684 089 Kč
OCH Havlíčkův Brod	511	3 484 322 Kč	22 988 Kč	13 516 Kč	3 520 826 Kč
OCH Hradec Králové	462	2 432 752 Kč	76 664 Kč	8 500 Kč	2 517 916 Kč
OCH Jičín	143	658 788 Kč	9 970 Kč	7 950 Kč	676 708 Kč
OCH Jilemnice	99	624 781 Kč	1 000 Kč	800 Kč	626 581 Kč
OCH Kutná Hora	260	1 338 122 Kč	14 900 Kč	17 243 Kč	1 370 265 Kč
OCH Náchod	275	1 870 452 Kč	16 850 Kč	6 800 Kč	1 894 102 Kč
OCH Nové Hrady u Skutče	302	1 479 067 Kč	11 900 Kč	3 100 Kč	1 494 067 Kč
OCH Pardubice	458	1 692 327 Kč	20 700 Kč	27 631 Kč	1 740 658 Kč
OCH Polička	163	1 202 864 Kč	10 800 Kč	3 690 Kč	1 217 354 Kč
OCH Rychnov nad Kněžnou	180	1 315 873 Kč	8 300 Kč	10 243 Kč	1 334 416 Kč
OCH Trutnov	112	596 431 Kč	6 250 Kč	9 443 Kč	612 124 Kč
OCH Ústí nad Orlicí	629	3 957 602 Kč	33 350 Kč	9 052 Kč	4 000 004 Kč
Celkem	4 855	27 515 327 Kč	288 597 Kč	156 621 Kč	27 960 545 Kč

Poznámky a vysvětlivky: Uvedené údaje jsou až do úplného zkontrolování dokladů pouze orientační. V tabulce jsou uvedeny výsledky Tříkrálové sbírky 2024 v naší diecézi ke dni 14. 2. 2024. Do online kasičky na www.trikralovasbirka.cz je možné přispívat po celý rok.

Rozdělení výtěžku: Z výtěžku sbírky zůstává 65 % Charitě, která koledování zorganizovala, 15 % využije na své projekty příslušná diecézní Charita, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % jde na celostátní projekty a zákonných 5 % na režii sbírky.

Více informací o Tříkrálové sbírce 2024 a o konkrétních záměrech využití vybraných peněz naleznete na www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz.

Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu!

Misijní karneval v Letohradě

uspořádalo již po deváté letohradské a slatinské Misijní klubko

⌚ Děti a dospělí přijeli pozdravit letohradský otec Karel Dvořák a národní ředitel PMD Leoš Halbrštát

⌚ Karneval zahájila Hymna Papežského misijního díla dětí Pošli mě, půjdu já s připojeným tancem

⌚ Mnohdy připravili rodiče svým dětem opravdu vypracované kostýmy i s dopravními prostředky

⌚ Pro děti bylo připraveno spoustu písniček, her a soutěží

⌚ Každý si domů odnášel z misijního „dárkování“ několik dárců a sluníčko na památku. Někteří se v závěru společně vyfotografovali. A celé setkání podpořilo projekt PMD pro děti v misiích! Foto: PMD

DOTKNI SE NEBE

8. Pout' rodičů, kteří přišli o dítě

18. - 21. 10. 2024

Hora Matky Boží v Králíkách

setkání, ztišení, modlitba, sdílení, doprovázení,
chvály, přímlovná modlitba

Přihlašování a informace:
petrakolcavova@gmail.com
www.osirelymrodicum.cz